

BONA PAU

PRIMS
ORDINA

Nº. 568 - Any XLVIII - MONTUÏRI - JUNY - 2000

**1- L'equip sènior
bàsquet ascendeix
a divisió
autonòmica.**

**2- Els petits de
futhol-sala
iniciació escolar,
campions de
Mallorca.**

**3- Les excursions
Montuiri tira-tira,
de cada vagada
més participades**

Grup de jovenets que els passat 6 de maig reberen el Sagrament de la Confirmació

Recollida selectiva de vidre i paper a Montuïri **Estadística del 1r trimestre**

Segons les estadístiques del 1r trimestre de 2000 corresponent a la recollida selectiva de vidre i cartró a Montuïri, ens adonam pel que fa al vidre, que s'han acumulat un total de 22.321 kgs. (8.498, el gener; 7.310, el febrer i 6.513, el març), la qual cosa suposa un augment del 82'87% respecte al mateix període de l'any anterior. I pel que fa al total de paper i cartró fou de 10.189 kgs. (3.183, el gener; 3.471, el febrer i 3.535, el març), un augment del 27'68% respecte també al 1r trimestre de 1999.

BONA PAU **Montuïri**

Director: Onofre Arbona Miralles

Redactor en cap: Gabriel Gomila Jaume

Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Mateu Rigo Bonet, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Antoni Mateu Socas, Onofre Torres Ramis, Melcior Nicolau Jaume, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata i Felip Munar i Munar i Gabriel Camps Ferrer.

Administració: Martí Ferrer Sampol
C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

ES GRAONS

Elogi

L'Ajuntament es mereix un elogi per haver resseminat els arbres joves de plaça que l'any passat no havien aferrat. Ara sembla que tots 9 creixeran simultàniament i d'aquí uns anys més la plaça Major oferirà un altre aspecte, sobretot més ecològic i agradable.

Deixadesa

Fa més d'un any que es va prometre que les voravies espanyades —que són la majoria— serien reposades o substituïdes. Ha passat massa temps i el problema encara s'ha agreujat, situació que molta gent comenta desfavorablement i aprofita per menysprear el Pla Mirall.

BREUS

Nou director de la Banca March

Després de 8 anys d'estada de Sebastià Alzamora Rubí com a director de l'oficina de la Banca March a Montuïri, ha cessat per haver-lo destinat a ocupar una altra plaça en el servei central a Ciutat. Per substituir-lo ha estat nomenat Guillem Escalles Febrer, qui s'ha incorporat a Montuïri procedent de l'oficina de Porto-Cristo i a qui desitjam una fructífera estada entre nosaltres.

Mèrit Nacional donació de sang

En reconeixement a la important tasca prestada per la delegada del Govern Central a Balears, Catalina Cirer i l'ex-president de la Germandat de Donants de Sang de Mallorca, Víctor Gistau, el passat 23 de maig a Madrid ambdós reberen la distinció "Mèrit Nacional a la donació de sang".

Cadena de supermercats a Montuïri

En el Diari de Balears del passat 21 de maig poguérem llegir: *Arriben bones notícies de Montuïri. La pàtria —abans un poble de pas, ara una passada de poble— de Joan Verger i Pere Sampol serà l'indret on s'establirà una important cadena de supermercats. No vagi per dit.*

Nova administradora del Club de Persones Majors

A partir del dia 1r de juny ha agafat l'administració del Club de Persones Majors, conegut per Ca s'Escolà, Magdalena Sastre Mayol "Sastre", la qual substitueix Catalina Ribas Cerdà "Xorri", qui l'ha portat els darrers dos anys i ha hagut de cessar per motius familiars.

La capella del Puig s'obrirà els diumenges

La iniciativa de tenir oberta tots els diumenges de l'any la capella del Puig ha estat ben rebuda. Se'n responsabilitzarà un matrimoni o persona diferent cada setmana, si bé hores d'ara el "cupó" de 52 encara no està totalment cobert. Des d'aquí encoratjam a persones que s'hi vulguin adherir.

Fer poble

En el nostre poble, per no cercar altres indrets, hi ha massa fets i circumstàncies que no satisfan, sobretot quan al seu entorn i amb massa freqüència es pren una postura negativa sols pel fet d'haver estat promoguts o organitzats per persones que no són simpàtiques a uns o perquè el seu "color" polític difereix del propi, encara que hagin estat inspirats amb la sana intenció de fer poble. Aleshores se'ls rebutja o se'n parla amb un cert despreci i es prenen actituds adesiara equivocades en abundants aspectes, ja que, en general, els montuïrers som molt més nobles del que un pensa o suposa.

Més sovint s'hauria de considerar que formam part d'una comunitat que deim estimar i en canvi no feim tot quan està al nostre abast per millorar-la. I ja no sols de cara a l'exterior, sinó en la majoria d'aspectes, bona part dels quals podrien rebre el propi recolzament. En molts de caires, com és ara el social, el polític, el cultural manquen iniciatives i suggeriments mitjançant els quals tota la comunitat en sortiria beneficiada.

Està massa estès el costum, no sols dins la joventut, sinó particularment entre les persones majors, de queixar-se per moltes coses o fets quan, vists de primera intenció, un els considera que no són de la seva incumbència. En canvi no fer res mai per solucionar determinats aspectes conduents a una millor convivència, denoten impassibilitat i/o indiferència cap al millorament del nostre poble.

Des d'un altre angle ens adonam d'una manca de política enfocada a la nostra joventut. Sembla que sols se la té en compte quan se la necessita. Una agra-dosa joventut, per altra part, pressionada en certs casos per alguns pares que no estan oberts a la realitat del temps que correm, la qual cosa denota una manca de comunicació patern-filial. I això fa que una sèrie de temes engrescadors no es manifestin amb tota la seva dimensió; problemes amb més o manco profunditat, alguns dels quals difícils de superar.

Ja des d'un altre aspecte, tant en una part de la joventut com en un bon nombre de persones d'edat, se'ls nota un desinterès cultural impropï dels temps que correm. Tots ens hauríem de sentir obligats a donar una resposta molt més adient en consonància al bagatge cultural adquirit amb el pas dels temps moderns.

Sabem que les lamentacions no porten sempre a les adequades solucions, però poden ser el principi d'una correcta rectificació. Tal volta sigui precís rompre antiquats motles i rebutjar caduques prevencions. Però si de cada dia la joventut es compromet a sentir-se més protagonista d'actes i manifestacions organitzats per millorar el propi entorn, i la gent madura amb la seva pròpia experiència els recolza, encomia i hi participa, segur que dins la vila s'obriran nous horitzons, la convivència serà més patent i, sobretot, així anirem construint el poble que tots desitjam.

O. Arbona

Dos dits de seny

Sobre ecologia

Estaria bé, ara que es parla tant d'ecologia, que ens proposàssim situar dins de la nostra escala de valors aquest tema i en féssim unes quantes reflexions.

● L'home és amo i senyor de la natura, però destruint-la es destrueix el cap i a la fi a ell mateix.

● Els humans, en lloc de voler modificar l'entorn segons les seves pretensions, haurien d'aprendre a cobrir les seves necessitats adaptant-se ells als condicionaments del seu entorn.

● Si els ecologistes semblen a vegades exageradament radicals i utòpics, hem de reconèixer que gràcies a ells s'ha frenat una política de destrucció del nostre medi ambient i del nostre paisatge.

● Es tracta, no de fruir nosaltres al màxim de totes les possibilitats que ens ofereix la natura, sinó de preparar una terra amb recursos suficients per als qui ens vindran darrere.

● Hem de reconèixer que formam part d'una minoria de privilegiats del primer món que vivim a costa de l'empobriment progressiu del tercer món i hem de prendre consciència d'anar creant unes noves relacions de solidaritat mundials entre el Nord i el Sud i començar ja ara a actuar en conseqüència.

Estaria bé, per tant, ara que es parla amb freqüència d'ecologia, que ens proposàssim situar dins de la nostra escala de valors aquest tema a fi de sensibilitzar-nos més i prendre'n més consciència. I aprofitar totes les ocasions, per petites que siguin, per fer gests en favor del respecte per la natura, esforçant-nos en no tirar deixalles pel camp ni pels carrers. En definitiva, arribar a la convicció que protegir la natura i fer la terra més habitable i harmònica és la millor manera per viure i con-viure amb més dignitat.

Salomó

Excursions, com la del passat 1r de maig, són una adquadra manera de fer poble

En la presentació del llibre del VIII Premi Sant Bartomeu de Montuïri

Permeteu-me recordar els dos anys que vaig participar en el concurs de conte curt Sant Bartomeu i com l'amic Antoni Gomila em va encisar amb els seus projectes d'inversió en cultura, de progrés, de reinversió de guanys... i componguérem la primera edició dels contes. I crec que fou un encert perquè al llarg dels anys, Montuïri gaudeix d'una col·lecció escrita, gairebé ja tradicional, que comença a fer goig.

Em toca parlar dels contes. Creieu-me si us dic que he escrit un caramull de vegades el conte de la meua vida, i un tros esponerós —ara ja des del record sedimentat i allunyat— pertany als anys que vaig passar aquí, a l'escola de Montuïri. Aquí vaig aprendre a estimar i a odiar, a jugar a futbol, a estudiar; vaig conèixer un món nou ple de sensacions que sempre m'han acompanyat al llarg de la meua vida. I això és un conte, un conte curt si voleu, però un conte: els records són l'expressió

del que sentim, l'enyorança d'allò que ha estat, el desig d'allò que hagués pogut ser, l'esperança d'allò que hauríem de canviar. En els tres contes hi ha records: sentiments, enyorança, desig i esperances. L'enyorança d'*Un tros de passat* empetada d'un incomprès desig, amarada d'esqueixos i rebrots que volen ser arbres grandiosos, és la mateixa que tots hem passat —que segur que serà ben diferent a l'enyorança que sentiran els adolescents d'avui quan hagin passat aquesta etapa, però això ja seran uns altres records. Aconseguir fer expressió literària d'una pinzellada del passat i fer-la extensiva i copartícep amb els altres és un requisit elemental que els seu autor, Pere Joan Martorell, ha sabut impregnar en aquest relat ben construït. No es tracta d'un recerca supraexistencial o metafísica: és, només el despertar del desig sexual vist des de l'adolescència, des del grup o la colla d'amics, ara ja difosos en els mateixos records. Un despertar vist des de l'angle masculí, ben diferent —en tots els sentits, inclòs el literari— que si hagués estat na Maria qui ho hagués relatat. En acabar el conte, em va venir a la memòria —perdonau-me la deformació professional— que hem d'educar els infants no pels homes o dones que seran demà, sinó pels infants que són avui, i també els hem de tractar per lo que són i fan avui i no pel que seran o faran demà.

La temàtica de *Varen ser tres* de Gabriel Florit i de *Crepuscle al paradís*, de Miquel À. Vidal, és la mateixa: les vivències i els records de la Guerra Civil, encara que l'enfocament, l'estil, la percepció i els eixos d'ambdues narracions és ben diferent. En *Varen ser tres* hi ha un cercle tancat que el protagonista recorre des que el van a cercar fins que ha constatat que, al pas del temps, tots tres han mort. Tot això amb la narració de l'epopeia personal del protagonista, amb la rancúnia i els odis entre els mateixos veïnats i coneguts, entre les malfiances i supèrbies vergonyants dels vencedors de no se sap què. És un recorregut concèntric que només el temps l'ha distanciat; res més. Però, en la vida, el temps esdevé un diamant en brut que quan ens pensam tenir-lo arranjat ja ens fuig de les nostres

mans. L'amo Andreu no ens ho diu, però darrere la satisfacció final, el lector hi entreveu la vida —el temps— perduda darrere aquelles quimeres d'uns homes amb deliris de grandeses, que "no tenien ni mitja paparra". Tanmateix, l'autor, incorpora, a tort i a dret, engrunes d'un humor negre i delirant que vol fer còmplice el lector mateix, i a fe que ho aconsegueix.

Crepuscle al paradís retrata, en un segment curt de narració, la simbiosi que presenten la guerra i l'odi, la guerra i la destrucció moral i física de les persones, la guerra i el canvi bestial que pateixen els protagonistes. O senzillament, és perquè en els moments més tràgics i durs és quan surt allò que tenim a dintre; quan hi ha bonança tots som bons, tots estam predisposats a ajudar: els amics, les persones, es demostren quan realment es necessiten. I és per això, també, que el pare, derrotat i abatut, perduda la mirada i apagat el seu esperit, ja només pot mostrar que no li havien arrencat el petit ble de vida que li restava, tal vegada "l'únic que importa", segons l'autor. Jo animaria Miquel À. Vidal a aprofundir en aquesta narració que ben bé podria esdevenir una novel·la, ja que ha copsat tots els elements humans i vivencial per a construir-la: l'amistat estroncada, l'adolescència, la rancúnia i la falsa supèrbia, la por i la mort... i tanmateix tots ens aferram a la vida perquè, sense cap mena de dubte, és el millor i més gran dels misteris que ens acompanyen en la nostra existència.

Voldria animar-vos a llegir aquests contes, perquè després d'ells en vendran d'altres i llavors d'altres. Creieu-me que si començau hi trobareu més i fantasies mai no sospitats, amistats i amors de per vida, espais i temps que us faran sentir —ai!— una mica més feliços. Enhorabona a la revista *Bona Pau* i a l'Ajuntament per correspondre i estar allà on ha d'estar. I a la *Corredoria d'Assegurances Gomila* per estar tan segura que invertir en cultura és la millor inversió que es pot fer per a millorar el present i assegurar el futur.

Felip Munar i Munar

centre
d'anàlisis
biològiques
s.a.

Anàlisis Clíniques

Antònia Sastre Barceló
Farmacèutica

Consulta: Dilluns, dimecres i
divendres: de 8'30 a 10 hores

Carrer l'Almoina, 49
Porreres
Tlf. 971 64 70 84

Assegurances: Adeslas, Asisa-Muface, Agrupació
Mútua, Axa-Mare Nostrum, Imeco-Caja Salut,
Groupama, L'Aliança Novomèdic...

Poema

L'esbaldrec

S'eixuga la figura desfeta,
la flassada marcida de macs,
la rompuda harmonia.
S'eixuga com el blau que baixa
desat per les ales enjardinades
d'un molinet de vent.
Com un secret és la paciència,
com un secret de les mans
que tornen a la pedra seca.
Com un secret és l'existència,
guinyola meditada en el pam equilibrat
de cada decisió,
mentre tresca rere el turó de l'ara
la forma il·lusionada amb què pensar
el demà.
Res no volem que s'agrani
de la triadella dels anys,
de l'ofici que escura la pols de l'imprevist.
Perquè entre l'aire apressat de l'esbaldrec
hi resta un macolí del blau conduint-nos
al privilegi de l'esperança.

Lluís Servera Sitjar

Llibre nou

"Cacic"

de J. L. Burguera

Tant per les seves descripcions ambientals com per la narració dels fets i situacions, hem de coincidir que ens trobam davant una novel·la històrico-costumbrista ambientada en el carlisme i la restauració borbònica del XIX.

A través de la peripècia personal de Leandre Montlleó, un cacic de les terres de l'Ebre en les estribacions del Maestrat, l'autor traça una panoràmica del context socio-polític-religiós al llarg de tot el segle XIX. Escrit en tercera persona, des de l'òptica del narrador culte, el lector hi pren partit des de la primera línia. La narració i els personatges que hi desfilen s'han de considerar com si fossin plenament humans, precisament pel comportament inhumà del personatge central.

"Cacic", obra de Josep Lluís Burguera, guanyadora del Premi Ciutat de Palma Llorenç Villalonga de novel·la 1999, concedit a Ciutat el 20 de gener de 2000, és mereixedora d'especial atenció dels lectors eixerits. - OA.

Edit. Moll.- Mallorca, 2.000.- Col. "Tomir"
nº 43.- 174 pàgs.

Gloses

Dos amics: l'amo i el caçador

En es Puig des Galatzó
hi ha una carabassera
empeltada de meló;
l'amo hi ferma sa somera,
desenganxa es carretó,
el posa a s'ombra de s'era
perquè sol dur sa panera
amb llom i botifarró.

Si hi va qualche caçador
que tengui poca cacera,
encenen un fogueró
i cerquen sa calor
per davant i per darrere;
de cop els entra xerrera
i buiden tot es sarró
ben prop de sa fogatera.

L'amo diu: "sa dona espera
que li faci un favor,
que li dugui molta llenya
per poder encendre es fogó;
però ella no me deixa
que li alci es faldó,
de sa camilla i es queixa
que sempre li faig brutor".

No me'n parlis, de sa dona,
que ja n'estic cansat d'ella,
just té una cosa bona
posar molts d'ous dins sa pella;
sa meva amb sa pella sona,
en frig i en menjam jo i ella;
ell, saps que hi està de bona
i fresca com una poncella.

Jo no t'ho diria cert
si és o no ben condreta,
però en sa nit me despert,
la mir i la trob guapeta,
quasi me sembla un concert
sentir la seva veueta;
me deixa es cor obert,
i som feliç una estoneta.

Ditxós tu, si això te passa
perquè lo que és a jo,
just sent giscar qualche rata
o es "tu-tup" d'una sabata
quan començ a agafar es so,
i llavonces sa bagassa
me gira s'esquena a jo
i es dorm com una rabassa.

Ja no et contaré res més
perquè mai acabaria,
si jo fos lliure i pogués,
crec que la barataria.
No ho facis mai, Pep Maria,
que amb una n'hi ha de més;
si vols tenir bona vida
'costet a ella un poc més.

Si ella ha tornada vella
i duu postisses ses dents,
tu no te quedis darrere,
això és es preu des temps,
ja res és com abans era,
aprofitem es moments,
posem ous a dins sa pella
que són bons frits i calents.

Antònia Adrover

Taller mecànic Planxa i pintura

Constantino Ruiz González

C/ Ramon Llull, 46

Tlf. 64 61 84

Montuiri

CANÇONS AMOROSES POPULARS DE MONTUÏRI - VI

Enamorats, festejament, partits

2635

Barca que ve de Maó,
per dins la mar balanceja;
fadrina que no festeja,
li falta educació.

2661

Cada pic que em trobareu
damunt banc, cadira o caixa,
teniu-me present com l'aixa
i no em desolidareu.

2684

Com es meu estimat ve,
són més de les nou toques
o les deu assegurades
com entra dins es carrer.

2753

Diuen que l'aigo embassada
aclareix el blat espès.
Tot es mal de ventre és
si hi convers qualche vegada.

2775

Enamorats sense paga

ninguns ho voldreu esser;
una fadrina ha d'esser
humil... com una argelaga.

2851

Es festejar fa anar alegre,
és cosa de veritat:
aquell que no ho ha provat
com més va més s'hi aplega.

2958

Jo crec que et vaig agradar,
però tu no m'agrades;
estimació me posares,
i jo no te'n vaig posar.

3026

Jo tenc un festejador
de dins es Pla de Na Tesa,
i du tanta de noblesa
com un fii de conrador.

3084

Marineret des meu cor,
¿M'estimes o no m'estimes?
Un sou va que no endevines
sa passió que te tenc jo!

3099

Miquela, ¿vols en Miquel
i seràs cunyada meva,
i tu estaràs a ca teva
com ets àngels en el cel?

3162

No t'acosts a sa murtera,
que no li espolsis sa flor;
en sentir anomenar Pere
s'ànima em torna an el cor.

3209

Quan me'n vaig a fora vila,
sempre me mir es molí,
perquè hi habita un fadrí
d'es més curros de la vila.

3377

Tots es cavalls van a's cós,
i es qui corre més, guanya:
qui tendrà més bona manya
tendrà ses vostres amors.

3421

Un enamorat dubtós
fa perdre sa paciència.
Mare de Déu de clemència,
per falta d'un, dau-me'n dos.

3458

Vaig anar a la Bonanova
amb dues intencions:
una per guanyar perdons
i s'altra per trobar dona.

3475

Vós sou qui amb una mentida
provau una veritat:
vós, del qui més heu amat,
sempre n'heu dit mal, garrida.

OMEGA

Cindy Crawford's choice

New Constellation

Ω
OMEGA

The sign of excellence

Joyeria **Fermin**

S'ha dit que...

Un que no s'havia temut de la fi-deuada del dia primer de maig des-trejava contra l'Ajuntament i deia queixant-se: "Per què s'Ajuntament així com fa tantes crides per anar a pagar, no en fa també igualment per anar a menjar". (Es veia que no les havia sentides).

Hauria d'haver tengut més ressò dins es poble la celebració del ple extraordinari convocat per l'Ajunta-ment dia 8 de maig amb motiu de l'assassinat del periodista Lacalle, del País Basc. La gent quasi ni se'n temé.

Una montuïrera ha deixat dit per telèfon que des del darrer número de **Bona Pau**, en què es deia que hi havia brutor per certs carrers, "de llavors ençà se'n veu manco".

Si es venen -com ja es fa- la mayo-ria de cases buides del poble, ben prest tornaran estar totes ocupades. Això sí, la majoria ho són pels "diu-mengers".

Certes persones que viuen al carrer Major i des Pujol es queixen per no poder aparcar el seu cotxe davant ca seva, sobretot els qui no tenen cotxeria. Voldrien que l'Ajunta-ment els donàs una solució.

La capella del Puig qualche diu-menge ha resultat insuficient, tanta

ha estat la bona acollida que ha tengut la missa dels diumenges horabaixa.

Davant la se-quera d'enguany ja sa senten re-mors dels pocs pagesos que queden al camp: alguns estan dis-posats a deixar-lo.

Els escassos montuïrers que ana-ren a la tractorada contra la mala administració del Pacte de Progrés respecte al camp, es deixaren sentir.

El darrer divendres de maig va semblar que les institucions musi-cals de la vila "passaren" del concert pedagògic sobre música i cinema. Es va deixar passar una adequada oportunitat d'assimilar una bona lliçó i assaborir una excel·lent interpreta-ció d'uns músics que a la vegada són professors del Conservatori. Els pocs assistents lamentaren de veres el poc interès de tantes persones que diuen estimar la música.

Un entès de prestigi deia per Montuïri que si no aturen un poc es tràfic aeri a Mallorca, no plourà pus. I encara afegia que no s'ha de pren-dre per broma, que això és ben cert.

Igualment també assegurava que veurem com al cap i a la fi la famosa "ecotaxa" només arribarà a conver-

tir-se en un "ecotoso" i petitet.

Es pagesos ja preparen les "coset-xadores" per anar a fer voltes i més voltes, encara que moltes les fan de buit. No oblidem aquella dita: "Qui no pot segat, espigola".

En aquest món sols hi ha dues co-ses que fan més mal que el tabac: Hisenda (que en fa molt) i els polí-tics (que prometen i no fan).

Els socis de la Cooperativa de Montuïri estan trists. Confiaven amb el dimitit Conseller Mayol com a bon valedor i ara s'han quedat sense "padri".

Alguns al·lotells des del poliespor-tiu des Dau llançaren taronges a la finestra de **Ràdio Murta** el darrer dis-sabte de maig. Endevinaren uns vi-dres interiors i esquitxaren tots els aparells de transmissió. Els majors, ara que jutgin.

En Xerrim

Actualitat gràfica

Tots el qui han celebrat i celebraran enguany la 1ª Comunió

Aspecte que oferia la plaça al començament de la prova ciclista

L'Ajuntament informa

El centre de dia de Montuïri ja està en funcionament

El passat dimecres dia 24 de maig es va firmar el conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Montuïri, la Mancomunitat del Pla de Mallorca i la Creu Roja. El conveni fou signat pel batlle de Montuïri, Gabriel Matas, el President de la Mancomunitat, Joan Font, i el president de la Creu Roja, Gerard Bonet.

Una vegada realitzat l'acte de firma es va procedir per part de les autoritats assistents a visitar les obres realitzades a l'edifici de Ca ses Monges per tal d'acomodar-lo a les necessitats del Centre de dia. Tots coincidiren a destacar la importància d'aquest conveni i la utilitat del Centre de dia de cara a cobrir les necessitats de les persones majors, que per a un motiu o l'altre es troben soles.

En principi la capacitat d'aquest centre de dia de Montuïri és per a vint persones, i és el punt de partida per a futures actuacions dins aquest camp de la tercera edat i ajuda a les persones necessitades.

El Molí den Ballester ofereix una nova imatge

Gràcies a la col·laboració entre l'Ajuntament de Montuïri i el Consell Insular de Mallorca, a través de *Fodesma*, ha estat possible la restauració del Molí den Ballester. Es tracta del primer molí fariner a l'illa de Mallorca que després de molts d'anys tornarà a estar en funcionament. Una vegada que es facin els darrers ajustaments a la maquinària del molí estarà ja preparat per poder donar a conèixer a tots els montuïrers i públic en general, especialment als estudiants, com funciona un molí fariner.

Amb la posada a punt del Molí den Ballester es continuen les actuacions de recuperació dels molins de la vila.

Ràdio Murta compta amb nous equips emissors

Per tal d'oferir una millor qualitat de so, una major cobertura i adequar-se a

les exigències de la normativa vigent en temes de telecomunicacions, l'emissora municipal *Radio Murta* ha instal·lat uns nous aparells emissors.

Coincidint amb la instal·lació d'aquests nous enllaços, la programació també ha canviat. En aquests moments Ràdio Murta està funcionant les vint-i-quatre hores del dia, oferint música variada d'avui, de les vuit del vespre fins a les deu del matí; de les 10 del matí a les 12, podeu escoltar música de sempre; de les 12 a les 14 hores i de les 18 a les 20 hores, informacions, consells, entrevistes, receptes de cuina, curiositats, ofertes de feina i un ample ventall de col·laboradors especialitzats, com Gabriel Arbona, responsable del consultori mèdic municipal; Bàrbara Sastre, responsable de la Biblioteca Municipal, Joana Serra, encarregada del Punt d'Informació Juvenil...

També de les 2 a les 6 de l'horabaixa podeu escoltar la música més actual. Recordau que la sintonia de Ràdio Murta és el 91.8

L'Ajuntament de Montuïri està preparant un programa d'activitats d'estiu

Les activitats que es tenen previstes de cara a l'estiu 2000 són variades, i estan dirigides a totes les edats. En principi es realitzaran uns cursos de natació a la piscina municipal. Amb el preu del curs es podrà utilitzar la piscina durant tot l'estiu a més de poder realitzar *aiguaeròbic* i gimnàstica aquàtica, waterpolo, etc.

Per altra costat es pensa posar en marxa cursos de tennis i competicions de futbollet, bàsquet...

També es podrà gaudir un any més del *Cinema a la fresca* i altres activitats que en aquests moments estan en estudi.

La nova imatge del Molí den Ballester

Firma del conveni de col·laboració del Centre de dia

Canvi en els dies d'aparcament en els diferents carrers de la vila

Aquesta darrera setmana de maig, l'Ajuntament ha procedit a realitzar uns canvis en els dies de prohibició d'aparcament als vehicles. Els canvis suposen la prohibició d'aparcar en un costat de certs carrers els mesos parells i a l'altre costat, els mesos imparells. Això implica que els mesos de gener, març, maig, juliol, setembre i novembre es pot aparcar a un costat i els mesos restats, a l'altre.

Tercera Edat

Associació de Persones Majors

Dia 6 de maig l'Associació de Persones Majors va celebrar l'assemblea general ordinària en el club Ca s'Escolà. Es va llegir la memòria anual, l'estat de comptes, alguns vocals varen donar compte de les activitats de les què en són responsables. El vicepresident de la Federació, Joan Matas, que va presidir l'acte, pronuncià un parlament encoratjant els assistents a assolir noves metes. Al migdia hi hagué dinar a Cas Carboner i el vespre es va oferir una missa als difunts morts que havien pertangut a l'Associació.

Associació de Gent Gran

Dia 9 de maig en Es Dau hi hagué una torrada, pamboliada i ball, la qual cosa va complaure els participants. L'animació fou d'allò més grossa. Per tal motiu la directiva ens prega fecem públic els següent escrit: "La Junta Directiva de l'Associació Gent Gran de Montuïri dona les gràcies a tots els socis que varen participar i col·laborar a la torrada de dia 9 de maig que es va fer a la piscina del Dau, als propietaris i especialment al Batle per haver-nos deixat les torradores. Gràcies".

Dia 16 de maig també va satisfer plenament l'excursió que es féu al Port de Pollença, Alcúdia, dinar a l'Alqueria des Comte i viatge amb barca.

Pluja irregular

Dia 25, dijous, entre les 14'30 i les 15'30h una forta barrumbada d'aigua va caure sobretot damunt la vila i voltants d'una manera bastant irregular. Tant fou així que mentre devers s'Hostal es registraren uns 30 litres m2, al voltants de les Escoles i més amunt, arribaren als 50 i 60. Això féu que el carrer Ramon Llull i altres de per allà s'omplissin de terra i fang i fins i tot entrà aigua dins algunes cases. Però com que fou curta la durada ben prest tornà a la normalitat. Per als camps, ja tan assedegats, aquesta aigua no va solucionar res.

Concert pedagògic

Amb el patrocini de la Fundació "la Caixa", l'Ajuntament i la Comissió dels 700 anys, divendres dia 26 de maig al saló d'actes de l'Ajuntament es va oferir un concert pedagògic sobre música cinema, molt ben preparat i amb una inter-

L'assemblea anual de l'Associació de Persones Majors va captivar l'atenció dels assistents que omplen el local social

En el saló d'actes de l'Ajuntament la Cooperativa celebrava dia 27 l'assemblea amb la presidència de l'encara Conseller Mayol

pretació envejable. Fou una llàstima que el nombre d'assistents no arribàs a la dotzena, posant-se així de manifest que les institucions musicals de la vila no s'ho havien pres amb interès.

Assemblea de la Cooperativa

La Cooperativa Agrícola de Montuïri va celebrar dia 27 de maig l'assemblea general ordinària a la sala d'actes de l'Ajuntament. El president Miquel Mascaró obrí l'acte i tot seguit el secretari llegí l'acta de l'assemblea de l'any passat a la qual els assistents li donaren el vist i plau. Després el gerent, Gaspar Mas, oferí el balanç de 1999, el qual fou

el següent:

Ingressos.....	86.938.393 pts.
Despeses.....	86.541.619 pts.
Superàvit.....	396.774 pts.

La nota destacada d'enguany fou l'assistència del aleshores Conseller d'Agricultura, Joan Mayol, el vicepresident del Govern, Pere Sampol, el Director General d'Infraestructures Agràries, Mateu Ginard, i la gerent d'UCABAL, Francesca Parets, els quals exposaren particularment la línia d'ajudes a l'agricultura, que tan malparada està a causa de la sequera, com també atengueren totes les preguntes i suggeriments.

Ca ses Monges serà centre tecnològic per a discapacitats

Baltasar Servera, president de *Newtec*, explica el projecte

L'edifici de Ca ses Monges serà centre tecnològic per a discapacitats. L'associació sense ànim de lucre, *Newtec*, té com a objectiu millorar l'atenció i assessorament tècnic en el camp de les noves tecnologies i de les ajudes tècniques.

L'Ajuntament de Montuïri, en sessió plenària extraordinària i per unanimitat, acordà cedir tres dependències de la primera planta.

Baltasar Servera, montuïrer i president de *Newtec*, explica que "som una entitat implicada en la utilització i promoció de les noves tecnologies de la informació i

comunicació i conscients dels grans avantatges que ofereixen a aquest tipus de persones per tal d'ajudar-los a millorar la seva qualitat de vida".

Assenyala que "els beneficiaris de la nostra actuació seran sempre aquelles persones que pateixin algun handicap, ja sigui d'origen motriu, intel·lectual o sensorial. Pretenem que el nostre projecte sigui conegut i arribar al major nombre de persones. També, volem promoció la inserció laboral d'aquest col·lectiu. A Mallorca, no existeix cap unitat especialitzada semblant".

Aquest servei estarà ubicat a Montuïri i s'estendrà a tota la població de les Illes Balears. Consistirà en oferir assessorament, formació i ajuda tècnica en l'aplicació de les noves tecnologies. Un tetraplègic, per exemple, podrà usar un ordinador.

Newtec crearà un equip de treball especialitzat que comptarà amb un fisioterapeuta o un terapeuta ocupacional, un tècnic en NNTT i un coordinador.

"Indubtablement, afegeix Servera, el repte passa per la consecució de les dotacions necessàries. Per això hem presentat el projecte a diverses institucions i entitats d'estalvi i a l'Administració Pública".

Gabriel Gomila

**FABRICACIÓ
DE
BALUSTRADA**

Magatzem i Oficina:
Cart. Manacor, km. 28'5

Tlf. Magatzem: 64 67 44
" " : 64 60 95
" Particular : 64 61 73

07230 Montuïri (Mallorca)

Patronat de Música Informació de les activitats

El Patronat de Música continua amb les seves activitats i a finals del mes d'abril va organitzar una actuació dels alumnes de l'Escola de Música i el Conjunt Instrumental a l'Església de Sant Bartomeu. Aquests mateixos alumnes també interpretaren algunes peces musicals al Conservatori, a principis del mes de maig.

Així mateix dos representants van visitar el Director de Planificació i Centres de la Conselleria d'Educació i Cultura per intercanviar criteris sobre finançament, activitats i situació actual del Patronat.

Dissabte dia 12 de maig es va fer una reunió amb la directiva de la Banda de Música, juntament amb el regidor de Cultura i la regidora de Benestar Social, per coordinar els horaris d'assaig de la Banda i del Conjunt Instrumental, per cercar vies de comunicació entre els membres de la Banda i del Patronat, per estudiar increments en el funcionament per part de l'Ajuntament i per definir les condicions exigibles per ser membre del Conjunt Instrumental. A la mateixa reunió el Regidor de Cultura, Raimundo Arbona, va reiterar la cessió per part de l'Ajuntament de l'antic consultori a l'Escola de Música del Patronat.

Quan a la propera activitat el Patronat anuncia per a dia 3 de juny, a les 9'30h del vespre la conferència **Experiències d'una cooperant en una ONG en el Perú**, al saló d'actes de l'Ajuntament de Montuïri.

Super Montuïri
Extens assortit

Gran varietat de productes d'alimentació

**Peix congelat • Carnisseria
Xarcuteria • Panaderia**

Fruita i verdura • Begudes • Neteja

I TOTA LA NOVA GAMMA DE "LEADER PRICE"

Av/ Es Dau, s/n

Tlf. 971 64 67 60

Montuïri

Vicente Alberola Ruiz "El curropoco"

Un original actor que viu dins la natura que estima, la qual forma part de la seva existència

"Seria interessant que entrevistassis n'Alberola", ens digué el director de Bona Pau.

Quan el qui escriu contestà que no sabia de qui es tractava, s'ofertà a la seva presentació. I així ho féu. Dies més tard, dins un bar del poble n'Alberola i l'entrevistador completament aïllats d'altres clients i devora unes tasses de cafè iniciàvem el diàleg.

Vicenç Alberola Ruiz, la persona que avui ens ocupa, va néixer a la ciutat de Barcelona el 27 d'abril de 1956. Ara té, per tant, 44 anys. Casat i separat de la seva dona, té un fill de 15 anys.

Del mode en què es guanya la vida, la zona en què s'ha instal·lat i l'habitatge on viu semblarà estrany a més d'un. Podria resultar fins i tot un "ente" rar per a molts. Però no ens precipitem. Escoltem les seves opinions i començarem a tenir un criteri per opinar sobre ell.

Té una particularitat: exposa sempre el què pensa. Una virtut? Un defecte? Va a gust del lector.

Quan dies més tard visitàrem el seu "campament" –l'entrecomillat és de l'entrevistador– dins els sons Vaquers, entre Son Gasparó i Son Comelles, ens donà la impressió que el nostre entrevistat ha intentat reproduir un poblat pell-roja com els que veim als *western's* dels films americans. Criden l'atenció dues cabanyes índies i altres objectes propis dels "Sioux".

És un ésser solitari dins aquesta rodalia no massa franquejada. Bé... és un mode de dir les coses, perquè quan feim aquesta observació contesta rient:

– Espera un poc. No visc tot sol. Tenc amb mi un cavall, un aset, un ca, uns quants moixos... –es retura i es posa a riure quan afegeix:– bastants paparres i moltes formigues.

El seu humor és contagiós. Aparentment no té cap complex de tipus psíquic i sembla estar content, satisfet del paratge on es mou i l'estatge que li dona color. D'això li parlem.

– Saps que crida l'atenció les tendes de campanya iguals a les dels indis pell-roges americans...?

Interromp amb cara alegre.

– Ho crec. Idò dins elles hi visc i he d'afegir que m'hi trob molt bé. Aquestes

cabanes dels indis americans o "tipi" –com es diuen– ben instal·lades com les meves, són còmodes, seques, confortables i t'abriguen o resguarden de la pluja i del fred per fort que sien. A més, resisteixen les ventades de 250 quilòmetres hora, i qualsevol terratrèmol –afegeix–. No és el que pensa molta gent.

– Volíem dir abans –insistim– que aquests estatges són rars dins el nostre paisatge. Com et decides per elles?

– Ah! Té la seva petita història.

Ens mira amb el somriure que quasi mai l'abandona.

– Fa quatre anys –ens diu– vaig conèixer el "jefe" indi, "Sioux La Cota", el qual em va introduir en les seves cerimònies de purificació "inipi", que tenen lloc dins la tenda d'exudació. Era un indi de Dakota del Nord (EE. UU.). Aquest em féu donar compte i m'instruí sobre la importància vital de la natura i com en el seu poble l'estimen. Tenia un nom molt propi d'aquestes tribus: "Archi Lendia", que significa en la seva llengua "Ciervo Paticojo". Crec que actualment viu dins una reserva.

– Quins estudis tens?

(Continua a la pàgina següent)

Restaurant
Ca's Carboner

(DIMARTS TANCAT)

REFRESCS DE NOCES, COMUNIONS, BAPTISMES...

Ctra. Manacor, km. 28 • Tlfs. 971 64 65 04 - 971 64 40 66
07230 MONTUÏRI

(Ve de la pàgina anterior)

– No he passat de l'escola primària.
– A què et dediques. Quina feina fas?

– Som un poc polifacètic. Em dedic a l'espectacle, a sia actuu amb grups teatrals; treball la fusta, faig escultures i objectes de cartró-pedra, màscares...

– I... vertaderament pots col·locar aquests treballs?

– Sí, sí; tots aquests treballs les venc, tenen sortida.

– Quina és per tu la meta de la teva existència?

– Jo som un home que vol viure i deixar viure. Desig arribar a tenir una connexió espiritual amb la natura, amb els germans animals i plantes.

– Pots donar-nos una concepció de la vida tal com l'entens tu?

– La vida és un do diví –contesta–, de la qual no sabem ni podem comprendre el valor que té.

Sembla que vol afegir alguna cosa

més, però queda callat.

– Com duis les relacions amb el teu fill?

– Estic molt content d'ell. Ens comprem perfectament malgrat no comparteix el meu mode d'esser. Més que pare i fill som dos amics entranyables.

– Un lloc, un país on t'agradaria viure?

– Nova Zelanda, per l'estat salvatge en què encara s'hi troba la natura. No està contaminada. Allà m'hi instal·laria amb el meu "tipi" i els animalets. Mentrestant, però, he de dir que dins els Son Vaquers m'hi trob molt bé.

– Per què no ens fas una radiografia de tu mateix, del teu mode d'esser, com ets i com desitges que et vegin?

– Mira... Per començar et diré que m'agrada tot quan faig i esser com som. Em consider un privilegiat. Reconec que tenc molta sort, faig el que vull sense molestar ningú. Tenc llibertat. Treballar per a una empresa, en certa manera és un esclavatge. Visc dins la natura que

estim i que forma part de la meua existència i el meu mode d'esser.

– Com veus la societat actualment?

– La societat avui va per un mal camí. Anam contra la natura o no la tenim en compte. Sempre ens queixam, no estam mai contents amb el que tenim, quan realment hauríem de donar gràcies al Senyor per aquest planeta tan meravellós en què vivim. Ja estam pagant les conseqüències del mal tracte que donam a la nostra Terra.

S'ha aturat de conversar, però sembla que té alguna cosa més dins el gavatx.

– Volies afegir res més?

– Les persones –continua–, no totes, es pensen que el seu llobrígol és el centre del món. Ens donam molta importància quan en realitat dins l'univers som microorganismes... uns depredadors.

– Tornant un poc enrere i referit-nos al teu treball, podries dir en concret quina és la teva professió?

– La meua professió és la vida. Viure entre les plantes i els animals amb harmonia.

– Ens has parlat molt de la natura: sortint un poc del tema, digues què opines del moviment reivindicatiu de les dones.

– Per començar vull assenyalar i tenir present que fisiològicament hi ha diferències entre homes i dones. Mentrestant hem de reconèixer que elles tenen raó en les seves reivindicacions demanant els seus drets. Hem de saber estar, però, cada un en el seu lloc.

– Les teves aficions?

– M'agrada la música, la lectura i viatjar; tres ocupacions que m'enlairen. També m'agrada el cinema, i ara n'he adquirit una altra: plantar arbres. Som una espècie de poeta aïllat dins els son Vaquers.

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11

Pol. Son Castelló

07009 Palma de Mallorca

bar

Ca na Poeta

music

Carrer Major, 7

Telf. 64 65 29

Montuiri

– Quin tipus de música és el que t'agrada?

– Abans et diré la que no m'agrada: la d'aquests conjunts que més que cantar, criden i suen, amb uns instruments que et fan mal a les orelles i t'alteren l'esperit i que sembla toquen a escarada. M'agrada l'òpera, la música clàssica, la melòdica, les bandes sonores de pel·lícules, sobretot la música antiga dels pobles amb el tamboret i el flaviol, les xeremies... Una música que s'hauria de cuidar perquè no desaparegui.

– Una decepció dins la teva vida?

– Et contestaré generalitzant: em decepciona la manca de serietat de la gent. Avui no hi ha paraula. Necessitam una escriptura. No ens fiam uns dels altres.

– Alguna il·lusió feta realitat?

– Senzillament venir a viure dins Son Vaquer.

– Fa uns moments deies que t'agradava el cinema. Podries assenyalar una figura de la pantalla que admires?

Està uns moments observant-nos amb uns ulls de to picarese –actitud molt pròpia d'ell– jugant amb l'espera de l'entrevistador, abans de contestar.

– Sempre he admirat en Charles Chaplin.

– On vivies abans d'instal·lar-te als son Vaquers?

– Vaig estar bastants d'anys devora el molí de can Rigo.

– Això vol dir que tens uns certs coneixements del nostre poble. Què és el que et crida més l'atenció de Montuiri?

– Els cossiers amb les seves danses, la seva música i l'ambient que els envoltava.

– Assenyala una nota negativa al mateix poble.

Pensa uns moments.

– El que diré és aplicable a tota Mallorca i més enllà: que no esquitxin tant la terra o plantes amb plaguicides. L'estam enverinant. És de tots sabut que moltes aigües ja estan contaminades.

– Per on has viatjat?

– Conec part d'Espanya, d'Itàlia, i del Marroc. Aquest darrer país conserva antics costums i la gent és respectuosa amb les seves tradicions.

– Quina qualitat és la que admires més en les persones?

– Sens dubte, la sinceritat.

– Anomenem un personatge rellevant dins la història de la Humanitat.

– Jesús, Ghandi... Buda... Aquests duien dins ells la senzillesa dels nins.

– Què opines de la gran quantitat de turistes que cada any envaeixen la nostra illa?

– Et contestaré d'una altra manera: estic d'acord amb l'ecotaxa, ja que els hotelers exploten la natura i no li donen cap benefici. Tenen una gran sort. La nostra illa és com un gran jardí de verdor. En certa manera tenen uns jardins, els agricultors, que s'ocupen de totes les plantes de Mallorca; i a ells, als hotelers, aquesta feina no els costa res. Si amb l'ecotaxa podem cuidar el medi ambient que entre tots cada any degradam, pot ésser una cosa positiva.

– Quines mides més prendries per cuidar i respectar el medi ambient?

– No ho sé. Als qui estan damunt els toca i tenen aquesta responsabilitat. Tenim una avançada tecnologia, però no podem fabricar aigua... aire... Si no ens encarrilan, ja parl globalment, anam a una catàstrofe ecològica a nivell planetari. Hem d'intentar deixar un planeta net i pur per als nostres fills. Al pas que anam, què els deixarem?

El deixam a ell amb aquest interrogant, digne de tenir-se en compte. Així ha vist n'Alberola l'entrevistador. Amb unes originals respostes, opinions i gests. Amb sortides imprevistes fora de context, amb la seva postura davant la vida... enamorat de la natura, passant els dies sota el sol i les estrelles. No li hem demanat què pensa del futur.

Intuïm que per a certes persones la paraula futur no està dins el seu vocabulari. Com hem dit abans, viuen dins una sola dimensió. La seva vida és un present constant.

Miquel Martorell Arbona

mes a mes més confiança

per a gaudir de tot...

"SA NOS TRA"

CAIXA DE BALEARS

Gent de confiança

TOLDOS

Hnos. MIRALLES

- Toldos • Capotes •
- Falsos sòtils •
- Sòtils de policarbonat •

C/. S. Rafel, 84 • Telf.: 971 24 59 09 • Fax 971 24 63 19

Telf. mòbil: 907 11 12 01 • 07008 Palma de Mallorca

Cançons den Biel: Entre gloses i poemes

L'encant dels pobles petits

Guard un bon record d'una passejada que amb motiu de celebrar no sé quin aniversari de la finalització del batxillerat, qualcú va organitzar, començant per una missa, una bona caminada per aquells empinats carrers de Fornalutx. Allà, ran del Puig Major, em vaig sentir bé, molt bé; malgrat si mirava al meu costat podia adonar-me'n, només observant els companys, com la vida ens fuig molt aviat.

L'any passat, mentre cercava descobrir l'aspecte més autèntic d'una terra poc coneguda, emperò certament encisadora com és la regió de Terol-Conca, vaig potonejar tots quants de poblets trobava; tots tenien el seu encant, però un em va deixar bocabadat. Es diu Mirambel. I puc assegurar que si la seva restauració segueix com jo la vaig veure, serà un lloc únic per gaudir d'aquesta pau que sempre cercam.

Com es pot veure, sempre solc trobar aspectes encisadors en aquests petits llocs que, com Fornalutx, Mirambel o, perquè no, Deià o Galilea, són capaços de fer-me arribar part d'aquella pau que els seus carrers semblen destil·lar.

Un dels pobles més famosos i promocionats per la seva hermosura és Santillana del Mar. Certament n'havia sentit parlar molt i puc assegurar que no em va decebre. L'arribada, ja horabai-

xango, els carrers empedrats i humits per la puja que no manca mai en el Nord, els portams de les cases de pedra ja ennegrida i, sobretot, la quietud que es palpa, fan de Santillana un lloc, no per famós menys recomanable.

Jo, que vaig romandre a una d'aquelles cases d'ample portal i façana grisa, vaig poder gaudir quan el matí es presentà amb dos fets que encara avui, deu anys després, record amb especial delit. Per ventura aquesta atracció per Santillana té que veure amb aquests fets.

Un em passà a mig matí. Caminava per un d'aquells carrers empedrats i ombrívols. Al voltar el carrer Major, fixats al meus ulls a una espècie de porxada que es destriava un centenar de metres endavant. Volia saber que era allò, i cap allà anava. De sobte, d'un carreró m'envestí un renou de picarols i esquelles. Era un ramat d'una vintena de vaques i vedells que amb falaguera correguda deixaven el carreró per, passant al meu costat, encaminar-se cap a la porxada que veia més endavant. Després vaig poder veure que allò era l'abeurador del poble i també el rentador, tot en sana i santa convivència. No vos vull descriure l'arquitectura perquè els anys que denotava estaven molt per damunt de qualsevol estil arquitectònic, però sí vos puc assegurar que si hi hagués pogut posar

Abeurador i rentador a Santillana del Mar. Història dins història (Just el Pou del Reil)

rodetes, faria ja molts d'anys que jo m'hi rentaria els peus.

L'altre fet m'havia passat hores abans. La cambra on dormia tenia un finestral que donava a un ample corral ajardinat. Arbres i heures posaven una nota de verdesca sota la balconada. Just començà a clarejar, els esclafits del cant d'un rupit ompliren aquell redol i em portaren a aquells altres indrets, no tan ombrívols, però sí més nostres, a on, malgrat les lloses i els garbellets, encara venturosament es pot sentir d'hivernada el cant del rupit.

D'aquell abeurador centenari i de les vaques corrent falagueres per l'empedrat carrer, guard dins meu venturós record. Del rupit que em despertà aquell matí tan lluny de ca meva, em queda aquesta petita cançó que allà mateix vaig escriure:

A un rupit

Un rupit tot encelat
me canta baix la finestra,
tèrbol es desfà ja el vespre,
brunyenta l'alba ha trencat.

Ben calent jo, dins el llit,
gojós son cant escoltava,
mig dormit l'imaginava
amb el floc rogent al pit.

¡Qui pogués a cada nit
veure l'alba com trencava,
com fa anys, ai, me passava,
sols escoltant un rupit!

Hotel Rural Es Figuerol Nou
Es Pati de Montuïri
Restaurant

*Diligent servei
Amb totes les comoditats
Acurada atenció al client
Servei de noces i banquets*

Ctra. Montuïri - Sant Joan, Km. 0'7 • Tel.: 64 67 64 • Montuïri

Gabriel Camps i Ferrer
Juny 1900/2000

Les Jornades Culturals, una activitat de les Escoles dedicada a la commemoració del 7e Centenari

Les Jornades Culturals que any rera any s'organitzen en el centre escolar es dedicaren, com moltes altres activitats que s'han duit a terme enguany, a celebrar el 7è centenari de les Ordinacions de Jaume II.

Alumnat i professorat visitaren diferents indrets del poble, treballaren la història i la música dels cossiers, elaboraren crespells i pogueren gaudir d'un taller de cançons, danses, jocs i endevinalles, a càrrec de Jaume Barceló, i un de rondalles, contades per Na Sara sa Rondallaire. Aquesta activitat fou organitzada per la biblioteca municipal. A més es muntà una exposició d'objectes antics en el gimnàs de l'escola, la qual romangué oberta a tota la comunitat educativa i que, gràcies a la col·laboració i aportació de les famílies, quedà ben lluita.

En aquestes jornades el centre organitzà també una activitat adreçada a les famílies: un taller de cuina, a càrrec de Joana Maria Sastre, en el qual els assistents elaboraren patés i cremes en base de formatge tendre i, a continuació, es realitzà l'audició d'un fragment de *Les Estacions* d'en Vivaldi i una projecció de diapositives de quadres, ambdues activitats comentades per Josep Oliver. En acabar, es degustaren els plats elaborats al taller de cuina. Una agradable vetllada que tenia com a objectiu activar els sentiments dels assistents, que malauradament no foren tants com aquest interessant, divertit i engrasador acte es mereixia.

L'exposició d'objectes antics a les Escoles fou tot un èxit

El fet de no formalitzar-la suposa perdre el dret a la plaça obtinguda.

illes Balears des de temps remots fins als nostres dies. No convé que us ho perdeu! Us hi esperam!

Teatre Escolar

Divendres 9 de juny a les 21 hores, l'alumnat de l'etapa d'Educació Primària de les Escoles posarà en escena una obra de teatre adaptada i dirigida per la monitora d'Expressió corporal i Dramatització, Francisca Pocoví, membre del grup de teatre Capsigranys de Manacor.

La representació tindrà lloc a la Sala Mariana i s'escenificarà la història de les

Puput Xerrador

És a punt de sortir el número 26 de la revista anual *Puput Xerrador* que realitzen els alumnes i en la qual es treballa el tema central del curs, dedicat a als 700 anys de la Vila i que du per títol *Demà diem: del 1300 al 2000*. Si algú està interessat en aconseguir-ne un exemplar, pot passar per la secretaria del centre.

Matrícula

Dia 5 de maig va finalitzar el termini de sol·licitud d'admissió al centre per al proper curs 2000/2001. Havien de presentar obligatòriament aquesta sol·licitud de plaça l'alumnat nascut el 1997 (per cursar educació infantil 3 anys), el nascut el 1994 (per a 1r curs de Primària) i l'alumnat nou al centre.

Revisades les sol·licituds entregades, tres cursos de l'escola, a hores d'ara, ja no disposen de places vacants ordinàries per al curs 2000/2001: Educació Infantil 3 anys, 2n i 4t de Primària.

La formalització de matrícula per a tots els qui han sol·licitat plaça serà del 15 al 30 de juny a la secretaria del centre.

Area de servei Ses Jardines

Estació de Servei

Mini-Market • Rentat de cotxes

Bar Restaurant

Berenars • Cuina casolana

Carr. Palma-Manacor Km. 29'3 • Tlf. 971 64 61 46 • Montuïri

El 1er de maig: Fideuada a Son Palou

Per celebrar el primer de maig, la festa del treball, dins un ambient alegre i de germanor, la Comissió dels 700 anys, conjuntament amb el grup excursionista s'Esbart des Pla amb el patrocini de l'Ajuntament de Montuïri, va convidar a una fideuada o fora vila als qui volguessin celebrar tal diada. Tingué lloc a Son Palou, era de franc i s'hi apuntaren més de dues-centes persones.

A tal festa, tant hi podien acudir a peu seguint l'itinerari que havia programat el grup "S'Esbart des Pla" com seguir altres rutes o arribar-hi en cotxe o motocicleta. Però la manera de fer més festa, amb humor, rialles, bullanga, gaudir del paisatge i que millor ens ho passam, és seguir l'excursió a peu i caminar com a uns deu o dotze quilòmetres, entre anada i tornada.

La majoria, unes 160 persones de totes les edats—basta dir que n'hi havia des de tres anys, com és el cas de Joanaina Martorell Sastre, la filla de Miquel Martorell "Tarric" i de Bàrbara Sastre "Xinet", fins a la persona de més edat i que va esser madò Bel Miralles Arbona "Marrona" de 86 anys—, optaren per fer el recorregut amb el cavall de Sant Bernat o sigui estones anar a peu i estones caminant.

Eren les 10 quan es donà el sus a la plaça i s'inicià la partida a peu seguint pels carrers que se segueixen quan partim de la plaça per anar al puig de Sant

A la partida encara no hi eren tots, però així mateix aquests començaren el recorregut a peu de la 5ª sortida (Son Miron's) "Montuïri tira-tira"

Miquel; carrer Major, Sa Trona, Ramon Llull i carretera 321, que va des de Montuïri fins a l'enllaç amb la Carretera de Manacor, o sigui els creuers.

En arribar en aquest punt i per seguir el nostre camí és obligat l'haver de creuar la tan transitada carretera amb el consegüent perill. S'ha de tenir en compte que hi havia des de nins fins a persones de més de 80 anys. La poguérem passar sense gens de perill, gràcies a l'actuació de la guàrdia civil que va deturar el trànsit de vehicles perquè nosal-

tres poguéssim creuar.

Passat els creuers, tirant cap a Porreres, al cap d'uns 600 metres, ens desviàrem a la dreta cap el comellar de Son Amoiana, voltàrem a l'esquerra, agafàrem per baix Son Llobet, per oliverar de Can Rei, per Can Sec, veient com per aquests paratges s'hi troben bastants cases i xalets que antany eren casetes del fora vila on hi cabien a cobro les persones i les bèsties. Pujàrem una capamunta i arribàrem just el punt més alt, prop de Son Ballarí. Des d'allà, girant-nos cap a darrera ens sorprengué la vista d'una magnífica panoràmica del poble de Montuïri que s'entreveu entre la garriga que està prop de nosaltres: el campanar i el molinar, que ens cau a l'esquerra, ofereixen un aspecte pintoresc. Just darrera destriàvem Lloret i Pina i les llunyanes muntanyes de tramuntana. Seguïrem caminant per dins vells ametllers i garrofers. Per aquests indrets encara es conserva una vella caseta de pagès amb el forn al seu costat; ens endinsàrem per dins garrigues fins arribar a la finca Es Colomer. A la dreta, les cases de la possessió de Banyeres des d'on i com un quilòmetre i mig lluny, es veu una panoràmica del poble de Porreres. Passat aquestes cases i davallant arribam al camí vell de Porreres el qual enllaça amb la carretera de Manacor prop de

FLOR DE MURTA

Plantes • Flors • Pinsos

Accessoris per a animals

Productes maneniment piscines

(Servei a domicili)

Montuïri • C/ Palma, 163 • Tlf. 971 64 65 90 - 61 72 27

Binicomprat. A dos quilòmetres, a la dreta, es troba Son Manera d'en Ramonell; a l'esquerra, el figueral d'Alcoraia, quals figueres romanen amb les seves fulles tendres molt verds. De moment sembla no les afecta la sequera. Al seu indret trobam un entreforc de camins i agafam el dels Son Muts. Ja es veuen les cases de Can Marc i de Son Palou i cantussejant, xerrant i fent camí hi arribarem al voltant de la una.

A mesura que anava arribant gent l'amo en Joan ens donava la benvinguda i no posà cap inconvenient perquè qui volgués visitar la finca i els animals que hi té, ho fés i ens acomodàssim allà on volguéssim.

Ens situarem per la carrera, pels pedrisos, per la terrassa; n'hi havia que triaren l'ombra de les alzines que hi ha al voltant de les cases.

Per fer agradosa l'espera del dinar, mitjançant un equip de so ens delectàrem escoltant música popular mallorquina. Tot seguit arribaren els cuiners i prepararen una suculent fideuada.

Serien les dues quant va estar a punt. Va sortir molt bona; tothom ho va assaborir amb gust.

Després d'haver dinat n'hi hagué que es posaren a ballar jotes, boleros i altres balls tradicionals mallorquins. En Joan Gomila va recitar unes gloses un tant còmiques, l'autor de les quals n'és Andreu Vidal i Mut (1859-1932) i són molt divertides.

El començament diu així:

*Me n'anava no sé on,
vaig encontrar no sé qui,
ell me va dir no sé què,
jo no sé que li vaig dir.*

*Poc a poc o correguent,
per camí o carretera,
per mig o per sa vorera
tot sol o davant sa gent.
O falló o ben content
-amb això un se confon-
o de tard o de dejorn,
o bé de nit o de dia
o aturat o fent via,
me n'anava no sé on.*

Segueixen amb aquest estil 4 estrofes més.

La nota destacada i que es mereix la millor lloança va esser la iniciativa del regidor de festes de l'Ajuntament, en Toni Nicolau, que va organitzar una rifa a benefici de Moçambic on, com hem

vist pels medis de comunicació, les inundacions han assolat aquest país.

Es rifaren dos quadres pintats i regalats per na Catalina Sastre, algunes porcellanes donades per na Jerònia Sampol i valuosos objectes d'altres donacions. La gent va respondre i s'obtingué una considerable recaptació.

Les cases de Son Palou, es troben entre Montuiri i Porreres i estan construïdes a mitjan coster. És una finca d'una vintena de quarterades, clàssica de la pagesia mallorquina. Hi ha unes tanques d'ametllers i garrofers, figueres, magraners, un poc de garriga, un hortet, solls pels porcs, sa pleta i actualment una boveria on s'hi engreixen 80 bous cada any. Em cridà l'atenció un cavall negre de bona pinta que pasturava juntament amb la seva mare, una egua roja.

Amb tant de bestiar i arbrat a Son Palou hi ha vida. Encara que l'amo en Joan es dediqui a altres activitats mai ha renegat de la pagesia; tot d'una que pot ja és partit cap a Son Palou a veure els animals, xerrar i donar ordres al pagès que té llogat i, segons com, a ajudar-li a les necessàries feines que s'han de realitzar per dur ben conreada la finca.

Els balls animaren la sobretaula. Foren molts més els espectadors que no els balladors

A mitjan horabaixa, però ja molt espargits, vull dir no formant un sol grup, emprenguérem la tornada cap a Montuiri pel camí dels Son Muts, Sa Tanca de Can Costa, Can Bruixó, Son Roca i arribarem al Pou de Sa Cova. Durant el recorregut els sembrats, que per la data que ens trobam haurien d'estar verds a conseqüència de no haver feta una saó d'hora, estaven mustis i a redols secs. L'arbrat encara feia bon aspecte i els ametllers carregats d'ametlons. Arribats al Pou de Sa Cova vàrem haver de creuar la carretera, la travessàrem i un grup seguirem per l'empedrat del Molinar i arribarem a la plaça.

Tot va anar d'allò millor, el dia va acompanyar (per desgràcia, ja que els sembrats damanen aigua de bon de veres): gaudírem d'un dia alegre i divertit.

Sion Nicolau

Aquest Estiu:

Aire condicionat

Instal·lació GRATUÏTA

Son Picornell

Instal·lacions elèctriques - ☎ 971 644 096

Son Picornell s/n. - Montuiri - Urgències 600 527 829

Rafel Pocoví Gomila "Andreu"

Sabater i republicà fou regidor del 1931 al 1936

Avui voldríem exposar la petita biografia d'un home que podríem qualificar com a personatge singular de la història recent del nostre poble.

Rafel Pocoví Gomila -Andreu- va néixer a Montuïri a les deu del matí del 8 de febrer de 1886 al carrer del Príncep -actual carrer del Pujol-. Els seus pares eren Joan Pocoví Camps, picapedrer, i Francesca Gomila Alorda, natural d'Algaida. Se li posà per noms -cosa habitual a l'època- els de Rafel Bonaventura Damià.

Fou el major de tres germans, els altres dos eren en Jaume i en Joan. Aquest darrer morí quan tenia aproximadament vint anys. Romangué tota la vida fadrí.

De la seva infantesa i adolescència tan sols sabem que hagué de partir amb els seus pares a Palma ja que aquests havien estat contractats per encarregar-se d'un celler de venda de vi propietat d'un senyor anomenat Martí Mayol del qual havia estat dida la mare del nostre personatge.

Els mateixos senyors se'n cuidaren que els fills del matrimoni tinguessin una educació formal. En Rafel anà durant un cert temps amb els jesuïtes del col·legi de Montisíon i així pogué estudiar fins a una edat avançada, cosa inusual a l'època en què la majoria de nins, ja a edats prematures, havien d'ajudar a les tasques del camp oblidant totalment els aspectes educatius.

A Montisíon era conegut com "es pagès", encara que no hagués habitat gaire per Montuïri.

La seva època d'estudiant acabà d'una forma sobtada i amb una anècdota que ja ens serveix per determinar el seu caràcter. El superior dels jesuïtes el volgué posar a prova i li ordenà que sembràs una planta, però amb un condicionant, que les arrels estiguessin per amunt, és a dir, l'havia de sembrar al revés. En Rafel degué suposar que el bon rector no tenia coneixements molts clars sobre qüestions de botànica i desobeint l'ordre la sembrà així com pertocava, amb les arrels enterrades.

L'endemà el rector comprovà que la planta no s'havia sembrat de la forma en què ell la volia i quan veié en Rafel li demanà el perquè del canvi. Quan en Rafel li exposà que per benefici de la planta aquesta havia de ser sembrada amb les arrels enterrades, el rector li digué que allà, al col·legi, no servia ja que el primer

que s'havia de fer era obeir abans de fer les coses per pura lògica.

En Rafel no tingué cap problema a l'hora de respondre i li comunicà que tampoc volia quedar ja que el que veia i es feia no anava amb la seva forma de pensar.

Una de les seves màximes afeccions de l'època era la d'anar als cafès on es movien grans tertúlies i converses entre els clients de les quals ell en podia extreure suficients punts d'interès per a la seva formació.

Més endavant, a la primeria dels anys vint i a l'igual que molts altres paisans seus de l'època, emigrà cap a Sudamèrica, concretament a Bons Aires, la capital de la República Argentina amb el seu germà Jaume. Après l'ofici de sabater a Mallorca, allà es dedicaren a la seva professió. Treballaven per encàrrecs de les que eren considerades millors i més famoses sabateries de la capital.

Aquí voldria fer un incís en la nostra relació. És molt difícil separar en Rafel d'en Jaume o en Jaume d'en Rafel. La relació i estimació entre els dos germans era molt estreta i sembla que s'anava enfortint a mesura que passaven els anys.

Doblers en feren pocs, treballaven el mínim per viure i l'altra part del temps el dedicaven a les curolles de cada un. En Rafel acudia a cafès propers a la Universitat. Allà la gent parlava i discutia sobre nombrosos temes fins a altes hores de la matinada. En acabar ell esperava en Jaume o en Jaume l'esperava a ell per tornar a casa seva.

Aquestes inquietuds els cobrien molt de temps i per tant no es dedicaven plenament al seu ofici. El diumenge passava com també ho feien el dilluns, el dimarts i el dimecres. Arribat el dijous els germans es posaven a fer feina nit i dia fins al divendres. Quan s'entregaven els encàrrecs el dissabte i es cobraven no es tornava a parlar de la qüestió de feina fins al següent dijous.

Al cap d'un temps tornaren a Montuïri. En Rafel començà a entrar dins cercles polítics formats en principi per gent de pensament divers -alguns eren estudiants universitaris- però amb una forta empremta regeneracionista i cansats del sis-

**Visa
Illes Balears**

**La targeta
més nostra**

la Caixa

tema polític vigent.

Aquest grup tingué una certa consolidació fins que la radicalització de la política estatal, al començament dels anys trenta, els separà seguint uns per opcions polítiques que podríem anomenar de dretes, mentre que els altres s'afiliaren a la Unió Republicana Federal.

Sobre la vessant política d'en Rafel sabem que era un bon orador. S'explicava amb paraules planeres i utilitzava comparances com l'organització interna d'un cixam d'abelles o la confluència de les síquies que arribaven al torrent aconseguint-se així que les aigües tinguessin més força. Tot amb la clara intenció que el públic que l'escoltava pogués captar el sentit de les idees que s'expressaven.

Era un personatge extremadament sensible i respectuós amb tota forma de vida. D'ell es conta que cercant esclata-sangs amb un pastor se'ls aparegué una serp. El pastor intentà matar-la amb un bastó o garrot. En Rafel li ho impedí argumentant-li que l'animal no tenia més culpa que estar seguint el seu camí i passar prop d'ells, no per aquest motiu se li havia de llevar la vida.

Continuant a la vila amb el seu ofici posaren els dos germans un taller de sabates al carrer d'en Ribes.

Aquest taller es convertí en un punt de reunió de gent jove i també de tertúlies i discussions. Tot això amb l'acompanyament d'una gramola -d'aquelles de trompa-. Quan algun client no trobava la feina feta li deien que esperàs una estona i li posaven música per amenitzar l'espera.

Molts de joves aprengueren a ballar al seu local i algun altre, a més a més, a perfeccionar la lectura ja que els feia llegir en veu alta i anava corregint els defectes de pronunciació i els explicava el significat de les paraules que no entenien. A vegades els germans abandonaven la sabateria i els joves continuaven ballant.

També era molt respectuós amb la forma de pensar i amb les creences dels altres. Algú li retragué una vegada el perquè consentien que la seva cunyada anàs a missa -els republicans no eren gaire practicants religiosos aleshores-, la contesta va ser ràpida, "Tothom ha d'anar allà on vol".

De la seva faceta política podem destacar com hem dit abans que pertanyia a la Unió Republicana Federal i es presentà per aquesta agrupació política a les eleccions municipals del 12 d'abril de 1931,

les mateixes que acabaren amb la monarquia borbònica i instauraren la segona República.

A les eleccions obtingué 148(1) vots al districte del poble on es presentava, restant com a candidat més votat i per sobre del que seria el futur batle Joan Mas Verd -Collet- que obtingué 127 vots ocupant la segona posició. La Unió Republicana Federal obtingué la majoria absoluta amb set regidors d'un total d'onze.

Al nou Ajuntament constituït el mateix mes d'abril en Rafel Pocoví quedà integrat a la comissió de Governació.

De la seva etapa de regidor municipal ja hem destacat el seu paper en actes públics en els quals solia intervenir com a orador.

Una altra anècdota d'aquella època i que també ens permet calibrar encara més la seva vàlua personal és la que conta que un dia estava repassant amb els seus companys de l'Ajuntament els comptes municipals fins ben entrada la nit. Acabada la sessió en Rafel partí cap a ca seva. Quan es tombà damunt el llit notà alguna cosa a l'orella, era un llapis de l'Ajuntament que per descuit oblidà deixar-lo al seu lloc. No s'ho pensà dues vegades, sense esperar l'endemà es tornà vestir i retornà el llapis a la Casa de la Vila.

Arribà la data fatídica del 18 de juliol de 1936 amb l'aixecament militar contra la República. Dia 23 del mateix mes els falangistes envaeixen l'Ajuntament i la Societat Republicana. A la nit molts republicans són obligats a beure oli de ricí, entre ells en Rafel Pocoví, però després se'ls allibera.

És a finals del mes d'agost, després de la invasió i posterior rebuig de les tropes provinents de la península i comandades pel capità Bayo, que la qüestió s'enterboleix per als republicans montuïrers.

Rafel Pocoví Gomila fou detingut amb el seu amic i correligionari Guillem Garcias Sastre -Mosson- el 22 d'agost i conduït a l'Ajuntament. Se'ls endugueren el dia següent, vigília de Sant Bartomeu. Aquell any no hi hagué revetla.

No se sabé res més d'ell fins al 8 de setembre que la seva cunyada, juntament amb una germana de Guillem Garcias, anà al cementiri de Palma a cercar informació. Els indicaren dos bolics de roba, un duia el número 888 i l'altre el següent, el 889. Amb el reconeixement de la roba es confirmà la notícia. Tenia cinquanta anys.

Aquesta és de forma resumida la petita història d'un personatge bo i senzill que estava per damunt la realitat del seu temps. Això, com a molts d'altres, li costà amb tota seguretat la vida.

Duen que el seu germà no pogué superar el tràngol i morí al cap de pocs mesos?

Guillem Mas

(1) Al sistema electoral imperant aleshores solament es permetia presentar-se per un districte; les llistes eren obertes, és a dir, es votava a les persones, no als partits. També s'ha de recordar que les dones no votaren fins a l'any 1933.

(2) Vull expressar el meu agraïment a les persones que amb la seva col·laboració han fet possible aquest escrit, a Bartomeu Bauzá Socias -Rafela-, Maria Garcias Sastre -Mosson-, Gabriel Roscar Jaume -Titina- i Bartomeu Verd Fiol -Baco-.

LEE. SOLIDO *Servicios* DIESEL Levi's

Champion **MANS**

L'Almoïna, 30 Tlf. 16 84 56

Porreres

Kappa adidas CAT

LES ORDENANCES MUNICIPALS DE 1887 - III

Es regula el trànsit de carros i carruatges

Art. 31. Es prohibeix acaramullar fems en el recinte del poble per més temps que l'absolutament indispensable per a ser recollit pels fematers. Igualment es prohibeix depositar-lo a manco distància de cent metres de la darrera casa del poble, tot sota multa de 5 pessetes.

Art. 32. Els carros que traguin el fems hauran d'anar acondicionats de tal manera que no se'ls pugui caure part de la càrrega durant el trànsit, incorrent, en cas contrari, el conductor en la multa de 2 pessetes.

Art. 33. Sens permís de l'Autoritat no es podran criar porcs dins el poble, sota multa de 5 pessetes.

Art. 34. No es permeten en els portals de les cases xots, gallines, indiots o altres animals, ni pels carrers el que hi transitin bísties sense anar acompanyades, sota multa al seu amo de 5 pessetes.

Art. 35. Durant el mesos que l'Autoritat disposi, cap ca podrà sortir al carrer sense morral; però en tot temps l'hauran d'usar els mastins, els de caça i altres castes semblants. A més, aquests darrers s'hauran de dur subjectes amb una cadena o corda, sota multa als seus amos de 2 pessetes.

Art. 36. Es prohibeix rentar roba en els paratges destinats a abeurar el bestiar, com també tirar en els pous i fonts públiques i particulars o a les seves siques

qualsevol cosa que pugui fer mal bé o entorbolir l'aigua, sota multa de 2 pessetes.

Art. 37. Tots els qui vulguin establir fondes, posades, cafès, hostals, tavernes, botelleries o qualsevol altre lloc públic, prèviament donarà avís a l'Autoritat, sota la multa de 3 pessetes.

Art. 38. Els qui tenguin fondes, hostals o posades hauran de dur un registre de les persones que passin a viure-hi i també prendran nota el dia de la seva sortida, sota multa de 5 pessetes.

Art. 39. Els cafès tancaran a les deu i mitja de la nit des del 1r d'octubre fins a la fi de març, i a les onze, des de l'1 d'abril fins l'últim de setembre, sota la multa de 5 pessetes.

Art. 40. Les tavernes i botelleries s'hauran de tancar a les deu i mitja de la nit des del 1r d'octubre fins a la fi de març i a les deu i mitja del 1r d'abril fins a la fi de setembre, sota igual multa de l'article anterior.

Art. 41. Tots els individus que es trobin en els carrers o establiments públics engatats seran castigats en la multa de 5 pessetes.

Art. 42. Per a establir en un paratge públic qualsevol del joc lícits, com billars, ballesta o altres semblants és necessari permís de l'Autoritat, la qual el podrà retirar quan ho cregui convenient.

Art. 43. Incorreran en la multa de 3

Un dels nebots del batle Ferrando, poc temps després de publicades les ordenances municipals

pessetes els qui corrin amb carros o cavalls per l'interior del poble si aquests no duen morral.

Art. 44. Sempre que es trobin dos carros es donaran mútuament la dreta. Els qui per falta a aquestes disposicions donassin lloc a baralles o queixes seran multats en 5 pessetes.

Art. 45. No es podrà deixar cap carro a un lloc on impedisqui el lliure trànsit, causi molèstia o perjudici als veïns, sota multa de 2 pessetes.

Art. 46. Incorreran en la multa de 2 pessetes els amos o conductors que deixin aturat en un lloc de trànsit carro o bístia per més temps que el que sia necessari per carregar o descarregar.

Art. 47. Tot carro, sense excepció, que transiti pels carrers i camins mitja hora després de post el sol, haurà de dur un llum col·locat de tal manera que es vegi tant de la part davantera com de la de darrera, sota multa de 2 pessetes.

Art. 48. Igualment i sota la mateixa multa de 2 pessetes estan obligats tots el carros a dur el nombre d'ordre del mode i manera que determini l'Autoritat.

Art. 49. Els cotxes-diligències que estiguin destinats al transport de viatgers hauran de donar notícia a l'autoritat del nombre que hi puguin caber amb la comoditat necessària, així com de l'itinerari que segueixin i hora de sortida, que no podran variar sense avisar-ho prèviament al públic, sota multa de 5 pessetes.

(Continuarà)

Restaurant

PUIG DE SANT MIQUEL

**Cuina mallorquina
Forn de llenya**

Ctra. de Manacor, km. 31 • Tlf. 64 63 14 • Montuïri

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

Damunt un carro

Per obtenir una foto que no fos com les que es feien la majoria, aquestes tres nines que un dia de primavera de 1950 es trobaven davant ca mestre Joan Sampol no se'ls va ocórrer altra cosa que pujar damunt el carro que aleshores hi havia allà davant i varen demanar per favor al nostre fotògraf que els tiràs la instantània que ara podem contemplar. I això que era un diumenge horabaixa.

Naturalment aquestes simpàtiques nines ara ja tenen 50 anys més. No són males de destriar. Començant per l'esquerra: Prudència "Mestret", Francisca "Andrevà" i Catalina "Solandera".

Records d'infantesa

Un partit de futbol accidentat

Quan era al·lot jove m'agradava molt jugar a futbol. Els fets es remunten als anys 1947 i 1948, temps en què, amb alguns, formàvem part de l'equip Àguiles de Montuïri, quan molts de diumenges ens enfrontàvem amb els de Sencelles, Sineu, Santa Eugènia o d'altres pobles. I quan venia un dia de festa que nosaltres no jugàvem encara anàvem a reforçar l'equip de Lloret. Per cert que en una ocasió dins aquest temps i formant part com a reforç amb els d'aquest poble anàrem a jugar a Consell. El fet és que desconeixem que setmanes abans, quan els de Consell jugaren a Lloret, havien rebut molta violència, cops, "castanyes" en un partit que va acabar de mala manera.

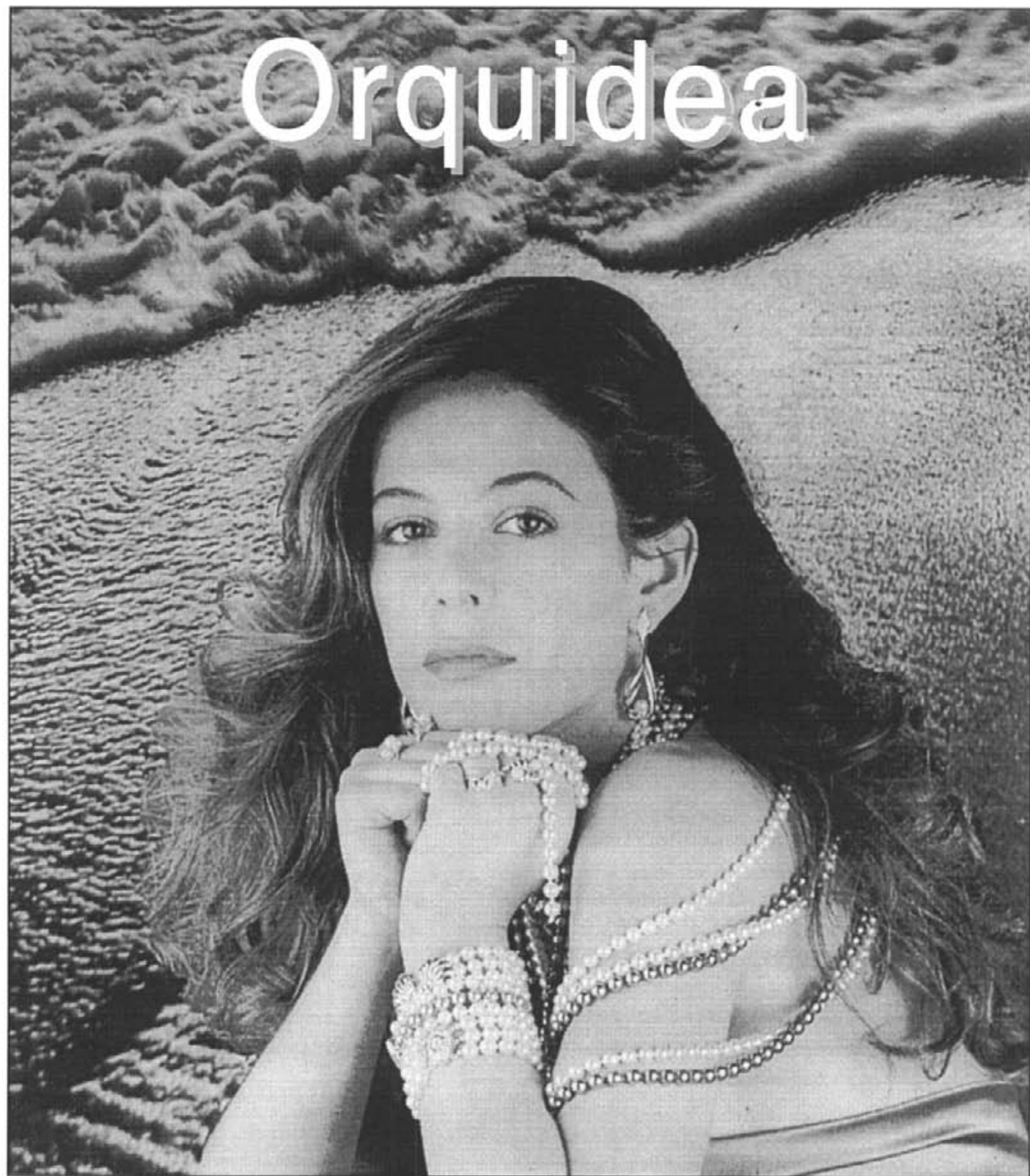
Fou per això que el públic conseller ens pitava i insultava sense saber nosaltres el per què. I tanta fou la pressió, que en un moment de la segona part hi hagué invasió de camp. Estàvem empatats a un. Començaren a pegar-nos i jo vaig esser el primer en rebre. No vaig voler fugir perquè no m'atupassin més, però quan em vaig donar compte tenia tot el públic damunt i estava revoltat de gent contra la meua persona. Aleshores em vaig tirar en terra i estava tan ajupit que no em trobaven i això que em cercaren fins que vaig poder fugir amb tota velocitat cap a les casetes, i així no em pogueren agafar. Després vaig pensar que ho vaig fer bé, ja que d'aquesta manera em vaig escapar d'una atupada.

Era tanta l'afició al futbol que d'aquí a Lloret hi anàvem amb bicicleta i de Lloret a Consell o a un altre poble, amb camió. Des de Lloret ens induïa a anar-hi en Pere Sampol, qui havia estat futbolista amb el Montuïri i aleshores era el mestre d'allà. Els qui més hi anàvem a jugar érem en Rafel "Costa", en Rafel Sampol, en Mateu de Meià, en Llorenç "Neo", en Jaume "Terric", en Pere "Prats"... amb qui ens trobàvem quan teníem 15 o 16 anys, sobretot els vespres, anant a escola amb don Pep Estelrich. De dia jo anava a Porreres i allà aprenia i feia feina de torner i ja guanyava qualche cosa.

Aquell temps era molt diferent del d'ara. Ens era permès fer capbuitades i fins i tot semblava que un se'n feia gros i bravejava de certs fets, vists ara, extravagants.

Relat per Pere Miralles "Malherba"

Orquidea

Perlas
Orquidea®

Gaspar Sastre, entrenador de l'equip de I preferent

"Vuit i nou jugadors de Montuïri han jugat habitualment"

Dos dies després de jugar i guanyar al Sant Jordi amb un resultat de 1-3, vàrem realitzar aquesta entrevista a l'entrenador del Montuïri que actualment juga la lligueta d'ascens a III Divisió.

En Gaspar ens va comentar que havia entrenat equips juvenils i que els darrers tres anys realitzava les funcions de segon entrenador del CE Vilafranca. A principis de la temporada va assolir el càrrec de preparador del Montuïri de Regional Preferent.

- Per començar, em podries dir quin tipus de futbol t'agrada per al teu equip?

- Quan era jugador ja m'agradava el joc de tocar la pilota, un joc atractiu, i no he canviat. El que tenc també present en el meu equip es la importància d'una defensa sòlida.

- Un cop fort el de no poder pujar de forma directa?

- Per a tots els membres del grup ens va representar una decepció molt gran, ja que l'equip es mereixia l'ascens directe sobretot per la gran temporada que s'ha fet aquest any. El darrer mes i mig vàrem baixar el rendiment un poc. I això acompanyat d'uns arbitratges dolents

ens va fer perdre la primera posició.

- Després de guanyar el Sant Jordi, com es presenta la lligueta?

- Els meus jugadors i jo, actualment, no pensam quin partit serà el decisiu. El que tenim bastant clar és que aquest tipus de competicions són difícils pels pocs partits que s'han de jugar. Quedar segons a la lliga no ens afavoreix en cap sentit, i per això ens prenem la lligueta partit a partit.

- Com són els equips rivals?

- Espanya, un equip amb molta d'història i amb l'obligació de pujar pel seu pressupost. Del seu joc et puc dir que es molt ràpid i que té un centre del camp molt fort. Sant Jordi d'Eivissa, hi ha uns quants jugadors que són interessants i el seu joc es bastant bo. Soledat, és la sorpresa de la lligueta. Han realitzat un final de lliga molt fort. Els seus jugadors són molts joves.

- Creus que es interessant per a Montuïri tenir un equip a III Divisió?

- Esportivament sempre és molt interessant tenir un equip en aquesta categoria. La meua opinió és que es pot fer una bona base amb gent de Montuïri. La rendibilitat és el problema, encara que jo crec que, amb gent que participi econòmicament, podria ser realitat el tenir un equip a III Divisió.

- Vols afegir qualche cosa?

- M'agradaria remarcar dos fets molt importants per a mi. El primer es l'afició que segur que en aquesta lligueta ens aportarà els seus ànims més que mai. L'altre és que l'aficionat i jo podem estar més que orgullosos pel fet de poder gaudir quasi tota la temporada de vuit i nou jugadors de Montuïri a les alineacions.

Jaume Mayol Roca

Classificació final Regional Preferent

Sóller	38	22	10	6	87	40	76
Montuïri	38	22	9	7	88	39	75
La Unió	38	19	7	12	73	57	64
Espanya	38	16	12	10	54	40	60
Ferrioler	38	17	8	13	89	63	59
Calvià	38	16	9	13	49	43	57
Alcúdia	38	15	12	11	54	57	57
Soledat	38	15	8	15	48	58	53
Montaura	38	14	10	14	55	57	52
Peguera	38	13	12	13	59	59	51
Murci	38	13	12	13	54	56	51
Andratx	38	13	10	15	44	45	49
P. Arrabal	38	12	13	13	56	56	49
S'Horta	38	13	7	18	50	76	46
Son Roca	38	12	10	16	42	59	46
Casa Miss	38	12	9	17	57	70	45
Port Sóller	38	10	12	16	57	70	42
La Victòria	38	10	11	17	46	55	41
Independent	38	9	8	21	48	93	35
Llosetí	38	7	11	20	41	63	32

Cafè Can Pieres

Nova direcció

Pl. Major, 2

Tlf. 971 64 64 60

Montuïri

L'equip de futbol sala iniciació, campió de Mallorca

Les sèniors de bàsquet ascendeixen a la categoria Autònoma

Lligueta d'ascens: Si el Montuïri no ensopega en Es Revolt, ascendirà

Tot i que ens trobam a finals de temporada, les notícies són nombroses i bones en aquest mes de juny.

Quasi tots els equips de futbol, futbol sala i bàsquet han arribat al finals de les competicions. Els únics que es troben en activitat aquest mes de juny són els de Preferent i els alevins.

L'equip de futbol sala escolar de la categoria iniciació quedà campió de Mallorca a les finals disputades a Na Capellera de Manacor el dissabte 13 de maig. Guanyà tots els partits per àmplia diferència.

Ens arriba la notícia que les sèniors de bàsquet han ascendit a divisió autonòmica per haver estat subcampiones a la categoria provincial.

Marc Soler Costa es proclamà doble subcampió de Mallorca d'atletisme iniciació a les finals celebrades al polisportiu Prínceps d'Espanya el dissabte 20 de maig. Fou en 40 metres tanques, amb un registre de 8,1. A 600 metres llistos marcà 2:06.7 minuts. El seu company Octavi Reixac també realitzà una bona final ja que aconseguí classificar-se per a les semifinals de 40 metres llistos.

L'equip de I Preferent ha fet subcampió de Mallorca. Ara disputa la lligueta d'ascens a III divisió juntament amb el l'Espanya de Lluçmajor, Soledat de Palma i Sant Jordi d'Eivissa.

Els juvenils de futbol han acabat el campionat de II regional en sisena posició d'entre 13 participants i el cadets han fet penúltims d'entre 11 clubs.

Pel que fa al bàsquet, l'equip júnior ha participat a la fase d'ascens sense haver guanyat cap partit.

RESULTATS DEL MES DE MAIG

FUTBOL

I Preferent

Montuïri, 1 - Alcúdia, 1
Espanya, 1 - Montuïri, 2
Montuïri, 5 - Son Roca, 0 (darrer partit lliga)

Lligueta ascens a III divisió

Sant Jordi d'Eivissa, 1 - Montuïri, 3
Espanya, 0 - Montuïri, 1

Marc Soler, doble subcampió de Mallorca d'atletisme escolar

Juvenils

Montuïri, 1 - Barracar, 2
Sineu, 0 - Montuïri, 1
Montuïri, 1 - Escolar, 0 (final)

Cadets

Montuïri, 1 - Barracar, 4
Cardassar, 3 - Montuïri, 0 (final)

Alevins

Montuïri, 3 - Barracar, 3
Felanitx, 13 - Montuïri, 2
Montuïri, 3 - Marratxí, 0

FUTBOL SALA

Sèniors

Felanitx, 6 - Ca Na Poeta, 3
Ca Na Poeta, 2 - P. Vicens Marratxí, 7
R. Marratxí, 4 - Ca Na Poeta, 4
Cana Poeta, 3 - Apa Siurell, 0

Iniciació escolar (finals Mallorca)

Montuïri, 7 - Manacor, 0
Montuïri, 4 - Esporles, 2
Montuïri, 5 - La Salle Inca, 0
Montuïri, 5 - Maria Salut, 2 (final)

A més a més, els dos equips (A i B) han participat cada dissabte a les trobades comarcals del mes de maig que s'han celebrat a Algaida, Lloret (només hi anà el B) i, amb motiu del 700 aniversari, a Porreres i Sant Joan. La darrera tengué per escenari es Revolt de Montuïri on jugaren dotze equips dividits en tres pistes.

BASQUET

Júnior

Montuïri, 27 - J. Mariana de Sóller, 45

Cadets

Bons Aires, 43 - Montuïri, 27
Campos, 41 - Montuïri, 19

Escolars

Es féu una trobada de la categoria benjamí el dissabte 13 de maig a les pistes des Dau i escola amb motiu de la celebració dels 700 anys de Montuïri. Hi participaren equips de les comarques des Pla i Migjorn: Santanyí, Joan Capó de Felanitx, Montuïri A, Montuïri B, Petra i Porreres.

L'ajuntament entregà una medalla commemorativa a cada esportista i organitzà una festa. Santanyí féu campió, seguit de Joan Capó de Felanitx. Després, quedaren els equips montuïrers.

El dissabte 27 intervingueren a les finals de Mallorca disputades al pavelló de Felanitx. Informaren a la propera edició.

Les més petites -categoria iniciació- anaren el dijous 25 de maig al pavelló de Campos per participar a una trobada dels 700 anys. Hi participaren Portocolom, Montuïri, Joan Capó de Felanitx A i B, Sant Alfons i Campos. Les montuïreres guanyaren dos partits i en perderen un.

Biel Gomila

El Club Ciclista Montuïri, protagonista del Pla'2000

La XVIa edició del trofeu ciclista "Pla de Mallorca-Gran Premi la Caixa" que patrocina el Consell Insular va viure la quarta jornada competitiva el passat diumenge dia 28 de maig amb la pancarta de meta situada a Montuïri. Va esser l'etapa reina, la més muntanyosa d'aquest any. Tres voltes des de Montuïri cap a la carretera de Lloret, Sant Joan, Son Costa i tornada al nostre poble. Després continuaren cap a Randa, Llucmajor i Gràcia abans de tornar al punt inicial.

Foren 94 els ciclistes que hi participaren. A les deu del dematí partiren. Ben prest, l'únic ciclista natural de Montuïri, en Rafel Miralles es va escapar i es va distanciar 50 segons del gran pilot perseguidor. Va tenir forces per aguantar al capdavant fins que iniciaren la pujada a Randa. Allà, el grup capdavanter era no-

més d'una vintena d'unitats.

Així arribaren a Llucmajor i iniciaren la pujada a Gràcia. La dura ascensió va provocar petits talls entre els integrants d'aquest grup. Dos ciclistes del Club local, Rafel Cerdà i Abdón Vich, davallaven cap a Randa uns quants metres davant els primers perseguidors quan im-

pectaren amb un cicloturista que no havia obeït les indicacions dels guàrdies de Trànsit. Afortunadament no va esser més que un ensurt i els ciclistes es tornaren reagrupar.

A la part final de la cursa Miquel A. Cirer, del CC Montuïri, i el líder de la classificació general, Toni Vives s'escaparen i arribaren 45 segons abans que els 18 perseguidors del primer grup. La tercera posició va ser per Rafel Miralles que va arrodonir una brillantíssima actuació.

Classificació de l'etapa:

1. Miquel Cirer (CC Montuïri) 1.51.21
2. Toni Vives (AC Sineu) m.t.
3. Rafel Miralles (CC Montuïri) a 45 seg.

El pòdium després de l'etapa de Montuïri: Jordi Salas (*), Tomeu Quetglas (*), Tomeu Amengual (*), Toni Vives, Toni Karmany, Miquel Cirer (*), Rafel Miralles (*) i Fermin Andrés (*).

Els qui porten (*) són ciclistes del CC Montuïri

Classificacions finals

Futbol - Juvenils - 2ª Regional

Cardassar	24	19	2	3	74	20	59
Santanyí	24	16	3	5	87	30	51
Murer	24	17	0	7	81	42	51
Vilafanxa	24	15	3	6	46	40	48
Algaida	24	11	7	6	49	38	40
Montuïri	24	10	2	12	39	57	32
Espanya	24	8	6	10	41	41	30
Sineu	24	9	3	12	27	34	30
Sta. Maria	24	8	5	11	44	68	29
Escolar	24	8	3	13	37	44	27
Barracar	24	9	0	15	43	70	27
Alcúdia	24	6	2	16	45	86	20
P. Pollença	24	1	2	21	21	81	5

Futbol - Cadets - 2ª Regional

Escolar	29	18	2	0	113	10	56
Petra	20	16	2	2	113	23	50
Margalida	20	12	4	4	47	19	40
Artà	20	11	2	7	63	37	35
Barracar	20	9	3	8	38	52	30
S'Horta	20	8	3	9	42	44	27
Felanitx	20	8	2	10	33	49	26
Peguera	20	6	2	12	51	65	20
Cardassar	20	5	3	12	31	74	18
Montuïri	20	3	2	15	27	103	11
At. Escolar	20	0	3	17	15	97	3

Bàsquet - Fase d'ascens - Júnior

J. Mariana	6	6	0	327	203	12
M. Guillem	6	4	2	272	222	10
Sta. Maria	6	2	4	218	274	8
Montuïri	6	0	6	117	295	6

4. Miquel A. Santos (AC Sineu) m.t.
5. Toni Abraham (Fotomax) m.t.

Classificació General:

1. Toni Vives (AC Sineu) 5.25.20
2. Jaume Sansó (AC Sineu) a 58 seg.
3. Abdón Vich (CC Montuïri) a 1.12
4. Tarciso Souza (CC Montuïri) a 1.18
5. Rafel Miralles (CC Montuïri) a 1.35

Cal destacar la gran actuació dels ciclistes de l'equip del nostre poble que encapçalen les classificacions generals de regularitat, muntanya i metes volants a més d'haver guanyat la primera etapa, a Muro, i de liderar la classificació general fins a la tercera etapa.

T. A.

Ferreria Rafel Miralles

Més de 20 anys
treballant el ferro

Carr. Palma-Manacor s/n • Telf. 971 64 62 88 • Montuïri

Col·lecta Mallorca Missionera

El passat diumenge dia 28 de maig es féu la col·lecta per ajudar als nostres missioners mallorquins que treballen en el tercer món. La quantitat fou de 75.000 pessetes. Moltes de gràcies a tots els qui heu fet possible aquesta aportació.

Trobada de fi de curs de tot l'arxiprestat Es Pla

El divendres dia 2 a les 21h a Montis de Porreres hi haurà una trobada per donar el fi de curs a les activitats de l'arxiprestat. Serà una trobada de germanor, d'encoratjament i de donar gràcies per tot quant enguany hem viscut.

Baptismes

El diumenge dia 11 a les 18h la nostra parròquia acollirà els infants que han de rebre el sagrament del Baptisme.

2n torn de Primeres Comunions

El diumenge dia 18 a les 19h tindrà lloc el segon torn per als infants que rebran per primera vegada el sagrament de l'Eucaristia. En aquesta ocasió la missa de les 21h se suprimeix i es trasllada a les 19h.

Festa del Corpus i Diada de Càritas Diocesana

El diumenge 25 de juny se celebra la festivitat del Corpus. Concentrarem aquesta solemnitat a una sola missa. Serà a les 20h i a continuació la processó amb el Santíssim. Es prega que es col·labori adornat els carrers amb flors i plantes en els llocs del recorregut habituals de la processó. Aquest dia de l'amor fratern es destinarà la col·lecta a Càritas Diocesana.

Campament per als infants de segon curs de catequesi

Els dies 28 de juny fins al dia 1 de juliol se celebrarà un campament a la Colònia de Sant Jordi per als nins i nines de segon curs de catequesi amb l'objectiu de fer uns dies de convivència, formació i esplai.

Declaració de renda

Recodam a tots els qui vulgueu col·laborar amb l'Església Catòlica que heu de marcar amb una X a la casella corresponent de la vostra declaració, tant si és negativa com positiva. Ja sabeu que no es tracta d'un impost més, sinó de destinar al lloc que assigneu la vostra col·laboració com a ciutadans cristians.

Amics des Puig

Sota aquest nom s'ha constituït un grup de gent que es farà càrrec d'obrir tots els diumenges de l'any el Santuari de la Mare de Déu de la Bona Pau en el Puig de Sant Miquel. De moment durant el mes de juny i els mesos d'estiu s'obrirà a de les 18h a les 20h. Després ja informarem sobre l'horari d'hivern. Amb aquesta iniciativa es pretén que el Santuari estigui a disposició dels qui vulguin fer una visita a la Mare de Déu i ser un lloc de pregària.

Obres de reparació en el Puig

En el Santuari de la Mare de Déu de la Bona Pau s'han hagut de fer unes serioses reparacions de la teulada i a molts de redols s'ha hagut de fer nova. Aquestes obres pugen la quantitat de 2.064.324 pts.

Nous confirmats

Els passat dia 6 de maig reberen a la nostra parròquia el sagrament de la Confirmació de mans del Vicari General, Andreu Genovart, els següents: J.Mª del Rosari Cerdà Pasqual, Sívila Pons Garcia, Antònia Mayol Bauzà, Joan Mayol Bauzà, Encarna Mayol Samaniego, Margalida Antònia Taberner Barceló i Joana Maria Mayol Cerdà.

HO ACONSEGUIREM? HO CONSEGUIREM!

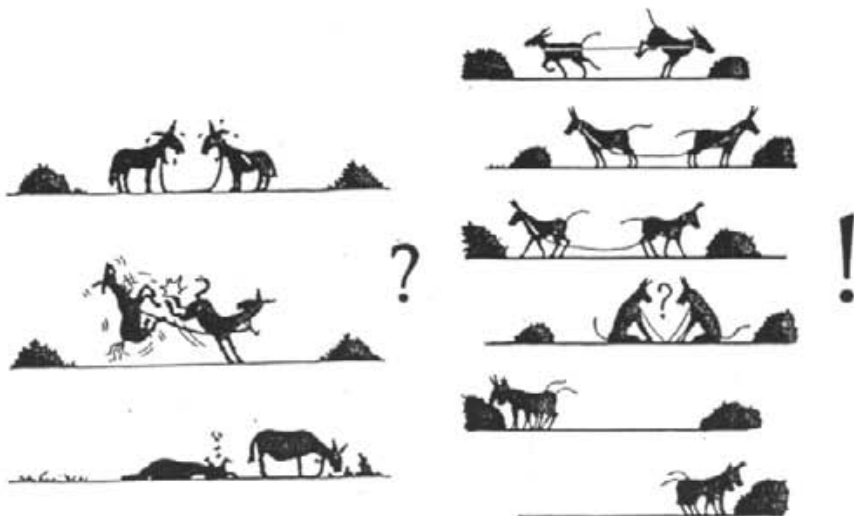
Durant molts de mesos hem parlat d'acabar el segle XX tots reconciliats i perdonats i començar un nou segle totalment nou i diferent. Sabem que hi ha algunes passes fetes, però també se sap que en queden moles per fer. Creim que en el fons la gent en té ganes. Falta una petita empenta, dir-se, **per què no en parlem?** El dia de Pasqua la gent ja somiava amb la possibilitat de la reconciliació:

Ja s'imaginaven les dues associacions de la tercera edat col·laborant mútuament. S'esperava la reacció favorable dels qui es confessen cristians.

Es dibuixava la il·lusió de veure les famílies una altra vegada unides.

Aquesta vegada ho aconseguirem!!!

Si pel cas les paraules no acaben d'arribar i els somnis ens semblen impossibles, aprenguem d'aquestes dues imatges i triem d'una vegada l'opció.

Nofre Torres, rector

Noces d'or

6 juny 1950

Miquel Gomila Cerdà "Pollo" amb
Catalina Fiol Ferrando "Pinera".

20 Juny 1950

Pere Sampol Cerdà "Sampol" amb
Antònia Fornés Pocoví "Passiva".

Apotecaries

4 Juny Montuïri
11 " Petra
18 " Porreres

25 Juny St. Joan
2 Juliol Vilafranca

Temps passat

10 anys enrere

Juny de 1990

Obra teatral-musical

A la Sala Mariana i per tres vegades —els 9, 16 i 17 de juny de 1990— es va representar pel Grup de Teatre de Montuïri, dirigit per Honorat Moll, l'obra musical "El Diluvio que viene". Fou un èxit en tots els aspectes i fins i tot posteriorment anaren a Eivissa a representar-la.

25 anys enrere

Juny de 1975

Excursió a Roma

Dia 4 de juny de 1975 tornaren a Montuïri els excursionistes que dia 21 de maig passat anaren a Itàlia. Un d'ells, ell batle, Joan Miralles, va haver de quedar hospitalitzat a Roma degut a una greu malaltia, fins que uns 25 dies després pogué retornar, si bé encara va haver de romandre hospitalitzat a una clínica de Ciutat fins a principis de juliol.

50 anys enrere

Juny de 1950

Interns a la Clínica Mental

L'Ajuntament havia demanat a la Diputació per no pagar les estades dels montuïrers interns a la Clínica Mental de Jesús. Però com que s'havien d'acreditar diferents punts sobre pobresa i altres i no essent possible, l'Ajuntament a la sessió de dia 15 de juny de 1950 va acordar abonar totes les estades dels interns de la vila.

100 anys enrere

Juny de 1900

Compra d'armes per als municipals

En aquell temps l'armament dels guàrdies municipals estava tan espanyat que la Corporació a la sessió de dia 6 de juny de 1900 va acordar comprar dues carabines sistema Remington amb les seves corresponents baionetes i munició.

Pluviometria

Maig de 2000

Dia	8	1'1	litres m ²
"	21	0'2	" "
"	25	33'5	" "
"	27	0'9	" "
Total		35'7	" "

Noces d'argent

2 juny 1975

Juan Espinosa Pacheco "Juan" amb
Sebastiana Sastre Barceló "Trobat".

21 juny 1975

Pere Canyellas Corró "Canyelles" amb
Joana Ramonell Verger "Mianes"

Cuinar en casa

Peix amb salsa d'ametles i anous

Ingredients

Un quilo de peix, oli, una ceba, una tomàtiga, aigua, 7 o 8 bessons d'ametles, 4 anous i julivert.

Elaboració

Enfarinar el peix i fregir-lo, però que no sia cuit, sols una girada. Posar el peix dins una greixonera. Sofregir dins l'oli de fregir el peix, una ceba i tomàtiga; posar aigua que tapi el peix i deixar-lo bullir 5 minuts. Posar-hi els 7 o 8 bessons d'ametles i els 4 anous ben picats i el julivert tallat ben petit i deixar-lo que bulli fins que s'espessi la salsa.

Joana Arbona Ventura "Serral"

Demografia

Maig de 2000

Naixements

Dia 30 abril.- Pedro Jesús Lòpez
Fernández, fill de Pedro i de Basília.

Defuncions

Dia 4 Maig.- Margalida Amengual
Juan, "Malaneva", fadrina de 89 anys.

Closa

A la meua mare

Es dasset de maig, mumare
a les nou des dematí
la deixàrem enterrada,
ajuntada amb mumpare.
Jo quasi li desitjava
sa mort, perquè ella aguantava
aquell mal que l'ofegava;
no el podia resistir.
I es servici el va tenir;
cada pic en anar-hi
jo ho veia, que li agradava;
finalment, ja no parlava;
quan mirava, se notava
allò que volia dir.
S'enyorança ja és aquí
jo ja ho sé, que sol fugir;
tardarà en estar acabada;
molta gent l'apreciava,
i ho va ser molt bona mare,
i es funeral demostrava;
ho pot dir es qui hi va venir.

Amador Font

VERGER

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Ctra. Montuïri a Porreres, Km.1 • Tel. 971 646 695 • Fax 971 161 503

MONTUÏRI

El llinatge Miralles és d'un bon tros el més corrent a Montuïri

Si el 1940 s'acostaven als 3000 habitants, el 1991 eren quasi mil menys

Quan encara no s'ha fet el cens de població de Montuïri corresponent al l'any 2000, hores d'ara ja s'entreveu que torna a anar en augment. No és que sia pel nombre de naixements —que aquests darrers anys de cada dia és inferior al de defuncions—, sinó particularment degut a gent d'altres poblacions que s'empadronen en el nostre poble, sobretot immigrants magrebins, que en el transcurs del darrer any se n'han vist arribar molts a la vila cercant feina i un millor mitjà de vida.

Si durant el segle que estam per acabar veiérem com en el cens de 1991 la població superava en poc els dos mil habitants —exactament 2.045—, a principis de juny d'aquest 2.000 arribaven quasi als 2.400. Això fa suposar que encara anirà en augment i quan es faci el cens del proper 31 de desembre aquesta xifra serà superada.

En el començament del segle XX la població de Montuïri era de 2.727 habitants, quantitat que va anar poc a poc augmentant fins a l'any 1940, que fou quan es va donar la xifra més alta de l'actual segle —2.943 persones—. Però fou a partir d'aquesta data quan va començar el descens de població i es pot dir que ja no es va aturar fins a l'esmentat 1991, si bé entre el 1980 i el 1990 assistírem a una lleugera pujada. Aquests darrers 8 anys s'ha tornar a empadronar gent d'altres indrets —ja que continuen superant les defuncions als naixements— fins arribar a l'actualitat en què, degut sobretot al fenomen migratori segueix augmentant.

LLINATGES

Segons un estudi duit a terme fa poc anys per Gabriel Mestre Oliver, el qual encara consideram vigent, descomptant sobretot els immigrants magrebins, el nombre de llinatges diferents comptabilitzats es de 242 si consideram els que figuren com a primer llinatge, si bé i com és habitual el nombre de cognoms que apareixen com a segon llinatge és bastant més elevat. En aquest cas superen els 290.

Montuïri és un dels pobles de Mallorca on encara es conserven els llinatges característics, entre els que destaca Miralles, essent Montuïri el lloc on asso-

leix una freqüència molt més elevada que a qualsevol altre indret a l'illa.

Cal fer notar que en el nostre poble apareixen també un bon grapat de llinatges que son corrents a altres viles de Mallorca, com són Mayol, Cerdà, Gomila, Amengual, Martorell... juntament amb altres que són, a més del ja esmentat Miralles, característics de la vila, com és el cas de Pocoví, Tous, Verger o Rossinyol, el qual, per cert, aquest darrer, apareix registrat amb vuit grafies diferents, si bé i tractant-se d'un llinatge mallorquí, la grafia abans transcrita és la més correcta.

